

Stjórnartíðindi

1898 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1898.

Regeringstidende

for

Island

for

Aaret 1898.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1898.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1898.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1898.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	4. febr.	Lög um að sýslunefndinni í Árnessýslu veitist heimild til að verja allt að 12,000 kr. úr sýsluvegasjóði til flutninga-brauta	2—3
2	4. febr.	Lög um útbúnað og ársútgjöld spítala handa holdsveikum mönnum	4—5
3	4. febr.	Lög um aðgreining holdsveikra frá öðrum mönnum og flutning þeirra á opinberan spítala	6—11
4	26. febr.	Lög um bólusetningar	12—17
5	26. febr.	Lög um horfelli á skepnum	18—21
6	26. febr.	Lög um sjerstakt gjald til brúargjörða	22—23
7	3. marz.	Auglýsing um bólusótt í Middlesborough o. fl.	24—25
8	6. apríl.	Lög um bann gegn botnvörpuveiðum	26—29
9	6. apríl.	Lög um breyting á lögum um lausafjártíund 12. júlí 1878 ...	30—33
10	29. apríl.	Bráðabirgðalög fyrir Ísland, er banna dönskum þegnum liðveizlu til handa ríkjum, er í ófriði eiga	34—37
11	5. maí.	Auglýsing um ákvæði, er stjórnir Danmerkur og Portúgals hafa komið sjer saman um að standa skuli fyrst um sinn um verzlunar- og siglingamál milli landanna	38—43
12	11. maí.	Auglýsing er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna	44—51
13	12. maí.	Auglýsing fyrir Ísland útaf ófriðnum milli Bandaríkja Norður-Ameríku og Spánar	52—55
14	12. maí.	Hafnarreglugjörð fyrir Ísafjardar kaupstað	56—59
15	4. júní.	Lög um breyting á gjaldheimtum til amtssjóða og sýslusjóða .	60—61
16	2. sept.	Auglýsing um að viðauki við lyfjaskrána skuli í lög leiddur á Íslandi	62—63
17	26. okt.	Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli konungs-ríkisins Danmerkur og konungsríkisins Belgíu	64—73
18	26. okt.	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Rússlands um mælingar skipa	74—77
19	26. okt.	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Ítalíu um viðurkenn-ingu á skipamælingarskjölum hvorstveggja	78—81
20	12. nóv.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli fálín á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	82—83
21	31. desbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur .	84—85

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1898.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	4. Febr.	Lov hvorved Sysselforstanderskabet i Arnæs Syssel bemyndiges til at anvende indtil 12,000 Kr. af Sysselvejstakassen til en Tilførselsvej	2—3
2	4. Febr.	Lov om Udskyttelse og Drift af et Hospital for Spedalske	4—5
3	4. Febr.	Lov om spedalskes Afsondring og Indlæggelse paa offentligt Hospital	6—11
4	26. Febr.	Lov om Indpodning af Kofopper	12—17
5	26. Febr.	Lov om Kreaturers Død af Magerhed	18—21
6	26. Febr.	Lov om en særlig Afgift til Brobygning	22—23
7	3. Marts.	Bekendtgørelse om Børnekopper i Middlesborough m. m.	24—25
8	6. April.	Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad	26—29
9	6. April.	Lov om Forandring i Lov om Løsegodstiende af 12. Juli 1878	30—33
10	29. April.	Foreløbig Lov for Island hvorved det forbydes danske Ulfersaatte at understøtte krigsførende Magter	34—37
11	5. Maj.	Bekendtgørelse om en mellem den danske og den portugisiske Regering udvekslet Deklaration angaaende midlertidig Ordning af Handels- og Skibsfartsforholdene mellem Danmark og Portugal	38—43
12	11. Maj.	Bekendtgørelse, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19de Marts 1898 kundgøres paa Island ...	44—51
13	12. Maj.	Bekendtgørelse for Island i Anledning af den mellem de nordamerikanske Fristater og Spanien udbrudte Krig	52—55
14	12. Maj.	Havnerglement for Haffjorden Kjøbstad	56—59
15	4. Juni.	Lov om Forandring i Oppehørsloven af Afgiften til Amtsskatter og Sysselskatter	60—61
16	2. Septbr.	Bekendtgørelse om Indførelsen af et Tillæg til Farmakopeen paa Island	62—63
17	26. Oktbr.	Bekendtgørelse om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Belgien afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat	64—73
18	26. Oktbr.	Bekendtgørelse angaaende en mellem Danmark og Rusland afsluttet Deklaration om Skibes Maaling	74—77
19	26. Oktbr.	Bekendtgørelse angaaende en mellem Danmark og Italien afsluttet Deklaration om gensidig Anerkendelse af Skibsmaal	78—81
20	12. Novbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Graværelse til Tronsfølgeren	82—83
21	31. Decbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst	84—85

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
4.
febr.

Lög

um

að sýslunefndinni í Árnessýslu veitist heimild til að verja allt að 12,000 kr.
úr sýsluvegasjóði til flutningabrauta.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Göjrum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Sýslunefndinni í Árnessýslu veitist heimild til að verja allt að 12,000 kr. af
sýsluvegagjaldi sýslunnar til flutningabrautar frá Eyrarbakka upp Árnessýslu (lög 13. apr.
1894, 3. gr. nr. 3).

Þeir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 4. febrúar 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 1.
4de
Febr.

hvorved

Sysselforstanderskabet i Arnes Sysfel bemyndiges til at anvende indtil 12,000 Kr. af Sysselfejkassen til en Tilførselsvej.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Sysselforstanderskabet i Arnes Sysfel bemyndiges til at anvende indtil 12,000 Kr. af Sysfelets Sysselfejpenge til en Tilførselsvej fra Drebal op gennem Arnes Sysfel (Lov 13de April 1894 § 3 Nr. 3).

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de Februar 1898.

Ministeriet for Island, den 4de Februar 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 2.
4.
febr.

Lög

um

útbúnað og ársútgjöld spítala handa holdsveikum mönnum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. grein.

Þegar spítali handa holdsveikum mönnum við Reykjavík er algjör og afhentur landsstjórninni, má verja 16,000 kr. til útbúnaðar hans.

2. grein.

Við spítalann skal skipa sjerstakan lækni og hefur hann 2,700 kr. að launum. Skal lækur þessi, auk læknisstarfa við spítalann og yfirumsjóunar á honum, skyldur að gegna kennslu í einni eða fleiri vísindagreinum við læknaskólann án sjerstakrar þóknunar.

3. grein.

Árleg útgjöld til spítalans skal veita á fjárlögum.

4. grein.

Á spítala þessum skal veita móttöku sjúklingum þeim, er þangað eru sendir samkvæmt gildandi lagaákvæðum. Sje rúm fyrir fleiri sjúklinga, má einnig taka við öðrum holdsveikum mönnum, er sjálfir æskja að fara á spítalann.

5. grein.

Í stjórn spítalans eru amtmaðurinn yfir suður- og vesturamtinu og landlæknir. Ef deild Odd-Fellow-reglunnar í Danmörku verður stofnsett hjer á landi, skal stjórn hennar hafa rjett til að skipa stjórn spítalans einum manni úr flokki reglunnar. Landshöfðingi semur eptir tillögum frá yfirstjórn spítalans reglugjörð fyrir hann og erindisbrjef fyrir þjónustumenn spítalans.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. febrúar 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 2.
4de
Febr.

Udstyrelse og Drift af et Hospital for spedalske.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar et Hospital for spedalske ved Kjøbstad er fuldført og afleveret til Regeringen, maa 16,000 Kr. anvendes til dets Udstyrelse.

§ 2.

Med Hospitalet ansættes en særlig Læge, der lønnes med 2,700 Kr. Foruden Lægegærrningen ved Hospitalet og Overopsynet med samme er denne Læge pligtig til uden særskilt Bederlag at varetage Undervisningen ved Lægeskolen i et eller flere Lærefag.

§ 3.

Marsudgifterne ved Hospitalets Drift bevilges paa Finansloven.

§ 4.

Paa Hospitalet optages de Patienter, der ifølge de herom gældende Lovbestemmelser indlægges paa samme. I saa stort et Omfang, som der er Plads til flere, kunne ogsaa andre spedalske, som selv ønske det, optages paa Hospitalet.

§ 5.

Hospitalets Bestyrelse bestaar af Amtmanden over Sønder- og Bestamterne og Landhysikus. Dersom en Afdeling af Odd-Fellow Ordenen i Danmark bliver stiftet her i Landet, har dens Bestyrelse Ret til at tilforordne Hospitalets Bestyrelse et Medlem af Ordenen. Efter Overbestyrelsens Indstilling affatter Landshøvdingen et Reglement for Hospitalet, samt Instrukser for dets Funktionærer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de Februar 1898.

Ministeriet for Island, den 4de Februar 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 3.
4.
febr.

Lög

um

aðgreining holdsveikra frá öðrum mönnum og flutning þeirra á opinberan spítala.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Hjeraslæknar og aukalæknar skulu, hver í sínu hjeraði, rita alla holdsveika í hjeraðinu í bók, er til þess sje gerð á þann hátt, er landlæknir ákveður í samráði við holdsveikislækninn. Kostnað við kaup bókana skal greiða úr landssjóði.

Einu sinni á ári semur læknir útdrátt úr bók þessari eptir fyrirsögn landlæknis, og sendir honum.

2. grein.

Þá er holdsveikur maður flytur úr einu læknisumdæmi í annað, ber lækni þess umdæmis, er sjúklingurinn fer úr, að tilkynna vistferlin lækni þess hjeraðs, sem sjúklingurinn flytur í.

3. grein.

Læknum ber að hafa glöggar gætur á lifnaðarháttum allra holdsveikra manna í hjeruðum sínum. Þeir eiga að skýra sjúklingunum og samvistarmönnum þeirra frá því, hvers þeir eiga að gæta, til þess að sjúkdómurinn ekki berist á aðra, og sjá um, að ekki sje út af brugðið. Skyldir eru hreppstjórar og heilbrigðisnefndir að veita læknum lið við þessi störf, eptir því sem þeim er unnt.

4. grein.

Holdsveikir menn skulu jafnan gæta þess, er hjer segir:

- 1) Holdsveikir mega ekki sofa hjá öðrum í rúmi; þó eru hjón undanþegin þessu banni, nema hlutaðeigandi læknir skipi öðruvísi fyrir.
- 2) Holdsveikir menn skulu hafa sjer hrákadalla og mega ekki hrækja á gólf í húsum manna.

Nr. 3. Lög 4. febr. um aðgreining holdsveikra frá öðrum mönnum og flutning þeirra á opinberan spítala.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 3.
4de
Febr.

om

spedalskes Afsondring og Indlæggelse paa offentligt Hospital.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Distriktslægerne og Ekstralægerne have, hver i sit Distrikt, at indføre alle spedalske i Distriktet i en dertil efter en af Landfysikus i Samraad med Spedalskhedslægen foreftreven Form indrettet Protokol. Udgifterne ved Protokollernes Anskaffelse udredes af Landskassen.

En Gang hvert Aar tilstiller Lægen Landfysikus en efter dennes nærmere For- skrift affattet Udskrift af Protokollen.

§ 2.

Naar en spedalsk flytter fra et Lægedistrikt til et andet, har Lægen i det første Distrikt at anmelde Flytningen for Lægen i det andet Distrikt.

§ 3.

Lægerne bør hver i sit Distrikt have nøje Tilsyn med de derværende spedalskes Levevis. De have at meddele de syge og de med dem samlevende Personer de fornødne Forfrifter med Hensyn til, hvad der saa vel af de syge som af de sunde er at iagttage for at undgaa Sygdommens Overførelse til de sidstnævnte, samt at have Indseende med, at disse Forfrifter blive overholdte. Kysthyrerne og Sundhedskommissionerne ere pligtige til i saa Henseende at bistaa Lægen efter Evne.

§ 4.

De spedalske have altid at iagttage følgende Bestemmelser:

- 1) Spedalske maa ikke dele Seng med andre, Vgtesfæller dog herfra undtagne, med mindre vedkommende Læge foreskriver andet.
- 2) Enhver spedalsk skal have en Spyttedasse for sig selv, og det er ham forbudt at spytte paa Gulvet.

Nr. 3. Lov af 4de Februar om spedalskes Afsondring og Indlæggelse paa offentligt Hospital.

- Nr. 3. 3) Þeir skulu hafa matarílát og borðbúnað hverskonar, er þeir einir noti.
 4. 4) Rúmföt, íveruföt, matarílát og hverskonar borðbúnað holdsveikra skal þvo útaf fyrir
 febr. sig. Umbúðir af sárum þeirra skal brenna, eða sjóða að minnsta kosti hálfa stund í vatni.
 5) Holdsveikir menn mega ekki stunda börn, ekki þjóna óholdsveikum mönnum og ekki vinna að matreiðslu fyrir aðra en sjálfa sig.
 6) Þeir mega eigi að nauðsynjalaus fara á aðra bæi eða taka á móti gestum.
 Nú álitur læknir, að frekari varúðar sje þörf og megi viðkoma, og eru þeir þá skyldir að hlýða honum.

5. grein.

Nú hefur holdsveikur maður notað íbúðarhús eða herbergi út af fyrir sig, og mega þá aðrir menn ekki nota það hús eða herbergi, fyrr en það hefur hreinsað verið á þann hátt, er læknir skipar fyrir um. Sama er um föt, sængurfatnað og annað þessháttar, er holdsveikur maður hefur notað.

6. grein.

Þá er holdsveikur maður deyr eða fer vistferlum, skal húsráðandi á heimilinu þegar í stað skýra hreppstjóra eða lögreglustjóra frá því, en hann lætur hlutaðeigandi lækni vita um það innan hálfs mánaðar. Nú hefur læknir fengið slíka tilkynningu, og ber honum þá þegar að annast, að íveruhús eða herbergi hins holdsveika manns, föt, sængurfatnaður og aðrir þeir munir, er eptir hann finnast, sjeu tafarlaust hreinsaðir eptir þörfum.

7. grein.

Holdsveika menn, er njóta sveitarstyrks, skal setja á holdsveikisspítala, þá er hjerablæknir telur nauðsyn á því. Sjeu þeir eigi þar settir, skal þeim komið fyrir á þann hátt, að sem fyllst trygging sje fyrir því, að farið verði eptir fyrir mælum 4. gr.

Ef þess er kostur, skal þessu komið svo fyrir, að hjón sjeu ekki skilin þeim að nauðugu. Hafi ráðstafanir lækni slíkan aðskilnað í för með sjer, eru þær því aðeins lögmætar, að þær sjeu staðfestar af amtmanni.

Börnum holdsveikra foreldra, þeirra er sveitarstyrks njóta, skal jafnan komið í fóstur á önnur heimili.

Ekki má sveitarstjórn setja sveitarlimi niður á heimili, þar sem holdsveikir eru fyrir, nema læknir leyfi.

8. grein.

Amtmaður getur í einstökum tilfellum, eptir tillögum hlutaðeigandi sveitar- eða bæjarstjórnar og lækni, lagt fyrir, að einnig aðrir holdsveikir menn verði fluttir á holdsveikisspítala. Þetta má þó því aðeins gjöra, að annaðhvort hafi hinn holdsveiki eigi fylgt sem vera þar fyrir mælum 4. gr. eða varúðarreglum þeim, er læknirinn eptir síðasta lið sömu greinar hafði lagt fyrir hann, eða læknir álíti, að sjúkdómurinn sje svo hættulegur og svo miklar líkur til að hann muni breiðast út, að nauðsyn beri til að flytja sjúklinginn á holdsveikisspítala.

Þess skal einnig í þessum tilfellum gætt, að hjón sjeu eigi skilin þeim að nauðugu, ef hjá því verður komið.

Nr. 3. Lög 4. febr. um aðgreining holdsveikra frá öðrum mönnum og flutning þeirra á opinberan spítala.

- 3) Han skal have særlige for ham bestemte Madbeholdere, Spiseredstaber og Bordservice af enhver Art, som kun han maa benytte.
- 4) Spedalskes Seng- og Gangklæder, Madbeholdere, Spiseredstaber og Bordservice skulle renses og vaskes for sig. Deres Saarbandager skulle efter Afbenyttelsen opbrændes eller desinficeres ved Røgning i Vand i mindst $\frac{1}{2}$ Time.
- 5) Det er spedalske forbudt at passe Børn, opvarte ikke-spedalske samt at lave Mad for andre.
- 6) Det er spedalske forbudt uden Nødvendighed at besøge andre Gaarde saa vel som at modtage Besøg af andre.

Nr. 3.
4de
Febr.

Yderligere Forsigtighedsregler, som Lægen efter Omstændighederne maatte finde nødvendige og gennemførlige, er den spedalske ligeledes pligtig at holde sig efterrettelig.

§ 5.

Beboelsesrum, som en spedalsk har havt for sig selv, maa ikke benyttes af andre, forinden de paa en af Lægen foreskrevne Maade ere desinficerede. Det samme gælder om Gangklæder, Sengklæder og deslige, som en spedalsk har benyttet.

§ 6.

Naar en spedalsk dør eller flytter til et andet Sted, er Husfaderen i den spedalskes hidtidige Hjem pligtig til straks at melde det for vedkommende Repslyrer eller Politimester, der derefter inden 14 Dage giver vedkommende Læge Meddelelse derom. Denne har derefter uden Ophold at drage Omsejning for, at den spedalskes Opholdsrum, Gangklæder og Sengklæder saa vel som andre Brugsgenstande, som han efterlader paa Stedet, straks behørig desinficeres.

§ 7.

Spedalske, som modtage Hjælp af Fattigvæsenet, ville, naar Distriktslægen finder det nødvendigt, være at indlægge paa Hospitalet for spedalske. Finder saadan Indlæggelse ikke Sted, ville de paagældende være at anbringe saaledes, at der saavidt muligt haves Sikkerhed for en Efterlevelse af de i § 4 indeholdte Forskrifter.

Anbringelsen af saadanne spedalske bør, naar Omstændighederne tillade det, ske saaledes, at Vgtesfolk ikke mod deres Vilje adskilles. Medfører den af Lægen tagne Bestemmelse saadan Adskillelse, er den kun gyldig, naar den godkendes af Amtmanden.

Børn af spedalske Forældre, der modtage Hjælp af Fattigvæsenet, skulle altid anbringes til Opfostring i andre Hjem.

Uden Lægens Samtykke maa Kommunalbestyrelsen ikke anbringe Fattiglemmer i Hjem, hvor der i Forvejen forefindes spedalske.

§ 8.

Indlæggelse af andre spedalske paa Spedalskeshospitalet kan Amtmanden undertagelsesvis paabyde efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse og Læge. Dette kan kun ske, naar enten de i § 4 givne Forskrifter eller de i Henhold til samme Paragrafs sidste Stykke af Lægen foreskrevne yderligere Forsigtighedsregler ikke tilbørlig efterkommes, eller naar Lægen skønner, at Sygdommen og Smittefaren er af en saa alvorlig Karakter, at Indlæggelse er nødvendig.

Ogsaa i de her omhandlede Tilfælde vil det være at paase, at Vgtesfolk ikke mod deres Vilje adskilles uden tvingende Nødvendighed.

Nr. 3. Lov af 4de Februar om spedalskes Afsondring og Indlæggelse paa offentligt Hospital.

Nr. 3.

4.
febr.

9. grein.

Ef þörf gjörist, annast lögreglustjóri eða hreppstjóri flutning holdsveikissjúklinga, er samkvæmt lögum þessum eiga að fara á spítala.

10. grein.

Kostnað allan við veru holdsveikra á holdsveikisspítala skal greiða úr landssjóði, svo og flutning þeirra holdsveikra manna, sem fluttir eru á spítala samkvæmt 8. gr. Flutning holdsveikra á spítala samkvæmt 7. gr. skal greiða úr hlutaðeigandi sveitar-eða bæjarsjóði.

Nú hefur sjúklingur án leyfis forstöðamannanna farið af spítalanum, og skal hann þá sjálfur greiða kostnað þann, er af því leiðir að flytja hann þangað aptur, sje hann svo efnum búinn.

11. grein.

Fyrir ferðir þær, er læknað verða að fara samkvæmt ákvæðum laga þessara, fá þeir sömu borgun og fyrir ferðir og störf í þarfir hins opinbera.

Öll gjöld og kostnað við hreinsanir eptir 6. gr. skal greiða úr landssjóði.

12. grein.

Brot gegn ákvæðum 5. gr. og á skýrslu-skyldu þeirri, er getur um í 6. gr., verða allt að 200 kr. sektum.

Með mál um slík brot skal farið sem opinber lögreglumál.

13. grein.

Lög þessi öðlast gildi 3 mánuðum eptir að það hefur auglýst verið í B-deild stjórnartíðindanna, að spítali fyrir holdsveika sje fullgjör og til afnota, eða verði það innan ákveðins tíma.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 4. febrúar 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

§ 9.

Indbringelse efter nærværende Lov til Hospitalet for spedalske udføres i fornødent Fald af Politiet.

Nr. 3.
4de
Febr.

§ 10.

Alle Udgifter ved de spedalskes Ophold paa Spedalskeshospitalet, saavel som ved Indsendelse til Hospitalet af dem, som indlægges i Genhold til § 8, udredes af Landskassen. Indsendelse til Hospitalet af spedalske i Genhold til § 7 bekostes af vedkommende Kommunes Kasse.

Omkostningerne ved fornyet Indsendelse af en Patient, som har forladt Hospitalet uden Bestyrelsens Tilladelse, bestrides af ham selv, for saa vidt han dertil har Midler.

§ 11.

For de Rejser, Lægerne i Anledning af denne Lows Bestemmelser maa foretage, tilkommer der dem Betaling som for Rejser og Forretninger i offentlig Tjeneste.

Alle Udgifter og Omkostninger ved Desinfektioner i Genhold til § 6 udredes af Landskassen.

§ 12.

Overtredelser af de i § 5 indeholdte Forskrifter saa vel som af den ved § 6 fastsatte Anmeldelsespligt straffes med Bøder af indtil 200 Kr.

Sager i Anledning af saadanne Overtredelser behandles som offentlige Politisager.

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft 3 Maaneder efter den Dag, da offentlig Bekendtgørelse om, at Hospitalet for spedalske, er eller fra et nærmere angivet Tidspunkt vil være færdigt til at tages i Brug, har været indrykket i Regeringstidenden Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de Februar 1898.

Ministeriet for Island, den 4de Februar 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4.
26.
febr.

Lög

um

bólusetningar.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Hvert barn skal bólusetja áður en það er fullra 7 ára, nema það hafi fengið bólusótt. Endurbólusetning skal fram fara á aldrinum 20—25 ára.

Innan árs frá þeim degi, er lög þessi öðlast gildi, skal bólusetja öll ófermd börn, sem eigi hafa verið bólusett eða fengið bólu, svo og alla á aldrinum 20—25 ára.

Óhlýðni gegn ákvæðum greinar þessarar skal sæta allt að 20 kr. sektum, og sje það barn, er í hlut á, greiða foreldrar þess eða húsbændur sektina.

2. grein.

Hjæraðslæknar og aukalæknar skulu hafa bólusetning á hendi hver í sínu hjæraði. Nú þykir lækni þörf á, að fá skipaða aðstoðarbólusetjara í hjæraði sínu, og ritar hann þá landlækni um það mál. Þyki landlækni ástæða til, ritar hann amtmanni tillögur sínar, og gefur hann þá út skipunarbrjef þau, er um er beðið.

Ef bólusetjari vanrækir skyldur sínar, varðar það sektum, allt að 100 kr.

3. grein.

Hreppsnefndir og bæjarstjórnir skulu, þá er hlutaðeigandi læknir skorar á þær, grennslast eptir, hvort bólusett hafi verið í hreppnum eða bæjarfjelaginu samkvæmt 1. gr., og senda lækni skýrslu um eptirgrennslunina.

Verði hreppsnefnd eða bæjarstjórn þess vís, að bólusetjari hafi vanrækt skyldu sína, skal hún kæra hann fyrir lögreglustjóra þar á staðnum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Indpodning af Kopper.

Nr. 4.

26de
Febr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhvert Barn, der ikke har haft de naturlige Kopper, skal inden opnaaet 7 Aars Alder være indpodet med Kopper. Genindpodning skal foregaa i 20—25 Aars Alderen.

Alle ukonfirmerede Børn, som ikke have været indpodede eller haft de naturlige Kopper saa vel som alle i 20—25 Aars Alderen skulle være indpodede inden 1 Aar, regnet fra den Dag, da denne Lov træder i Kraft.

Ulydighed imod denne Paragrafs Bestemmelser straffes med en Bøde af indtil 20 Kr., og er vedkommende et Barn, erlægges Bøden af vedkommende Forældre eller Husbond.

§ 2.

Distriktslægerne og Ekstralægerne skulle udføre Kopperindpodningen hver i sit Distrikt. Finder en Læge det fornødent at erholde Hjelpevaksinatører autoriserede i sit Distrikt, tilskriver han Landfysikus om Sagen. Finder Landfysikus Andragendet begrundet, indstiller han Sagen til vedkommende Amtmand, der da udfærdiger de begærede Autorisationer.

Derksom en Vaccinator forsømmer sine Pligter, straffes han med en Bøde af indtil 100 Kr.

§ 3.

Kommuneforstanderskaber og Bybestyrelser skulle paa vedkommende Læges Anmodning undersøge, om Kopperindpodning har fundet Sted i Keppen eller Købstadkommunen i Overensstemmelse med § 1 og sende Lægen Beretning om Undersøgelsen.

Kommer et Kommuneforstanderskab eller en Bybestyrelse til Kundskab om, at en Vaccinator har forsømt sin Pligt, har den at indgive Anmeldelse herom til Stedets Politimester.

Nr. 4.
26.
febr.

Eigi má barn ferma fyrir en það hefur bólusettt verið. Þrjúðskist foreldrar eða aðrir hlutaðeigendur við, að sýna presti vottorð um, að barn, er hann býr undir fermingu, sje bólusettt, á hann að skýra lögreglustjóranum frá því, en hann rannsakar málið, og verði það ljóst, að barnið hafi ekki verið bólusettt, skipar hann þeim, er í hlut á, að annast um, að barnið verði bólusettt innan þess frests, er hann setur, að viðlagðri 5 kr. sekt fyrir hvern mánuð, er skipuninni er eigi hlýtt.

4. grein.

Nú verður vart við bólusótt á einhverjum stað eða svo nálægt, að óttast má, að sýkin berist þangað, og skal þá lögreglustjóri eptir tillögum hlutaðeigandi læknis skipa svo fyrir, að sjerhver þar á staðnum, er eigi sannar þegar í stað, að hann hafi verið bólusetttur eða fengið bólu á síðustu 5—10 árum, láti bólusetja sig innan tiltekins frests, er hann setur, að viðlagðri 2 króna sekt fyrir hvern dag, er hann óhlýðnast skipuninni. Bólusetjarinn er skyldur að koma þangað áður fresturinn er útruinn. Snerti ráðstafanir þessar að eins einstök heimili, skal fyrirskipunin birt þeim, er í hlut eiga eða, ef um börn er að ræða innan 15 ára, foreldrum þeirra eða húsbændum, en sjeu ráðstafanirnar víðtækari, skal fyrirskipunin auglýst opinberlega, og í auglýsingunni, er birta skal eins og venja er til um yfirvalda auglýsingar þar á staðnum, skal nánar kveðið á um takmörk þess svæðis, er ráðstafanirnar ná yfir.

5. grein.

Lögreglustjóri getur eptir tillögum læknis leyft, vegna vanheilsu þess er í hlut á, að fresta bólusetningunni; neiti lögreglustjóri um frestinn, skal málinu skotið til æðri yfirvalda.

6. grein.

Sönnun fyrir því, að maður hafi bólusetttur verið, er bólusetningarvottorð, gefið út eptir fyrirmynd, er landshöfðingi skipar fyrir, og undirskrifað af bólusetjara þeim, er setti manni bóluna. Sje eigi hægt að fá slíkt vottorð, má til sönnunar nota vottorð, undirskrifað af löggiltum lækni, um að hlutaðeigandi beri ótvíræð ör eptir bólusetningu eða bólu. Verði slíkt vottorð heldur ekki fengið, verður að bólusetja að nýju.

7. grein.

Þá, er bólusetttir eru að tilhlutun hins opinbera, skal skoða eptir á, og er bólusetjaranum heimilt að taka úr þeim búluefni. Opinberar bólusetningar og skoðanir eptir á skulu fara fram að minnsta kosti á einum stað í hverri kirkjusókn. komi menn eigi til skoðunar eptir á eða færast undan því að láta taka úr sjer búluefni, varðar það 1—10 kr. sektum. Sje hinn bólusetti innan 15 ára, greiða foreldrar hans eða húsbændur sektina.

Landshöfðingi skipar nánar fyrir um opinberar bólusetningar og skoðanir eptir á.

8. grein

Kostnaður við opinberar bólusetningar greiðist úr landssjóði. Bólusetjarinn fær 25 aura fyrir hvern þann, er hann bólusetur eða endurbólusetur og bólan kemur út á, og gefur hann þá hinum bólusetta bólusetningarvottorð án sjerstakrar borgunar.

Intet Barn maa stedes til Konfirmation, før end det er blevet indpodet. Nr. 4.
 Undlade Forældre eller andre vedkommende at forevise Præsten Attest om, at et Barn, 26de
 som af ham forberedes til Konfirmation, er indpodet, skal han gøre Anmeldelse derom til Febr.
 Stedets Politimester, som derefter har at undersøge Sagen, og saafremt Barnet befindes
 ikke at være indpodet, at give vedkommende Paalæg om inden en af Politimesteren
 fastsat Frist og under en Bøde af 5 Kr. for hver Maaned, Paalæget overskides, at for-
 anstalte Indpodningen foretaget.

§ 4.

Naar de naturlige Kopper vise sig paa et Sted eller i saadan Nærhed af Stedet, at Koppesmittens Indbringelse er at befrygte, skal Politimesteren efter Indstilling fra vedkommende Læge paabyde, at enhver paa Stedet, som ikke straks godtgør at have været indpodet med Kopper eller haft de naturlige Kopper i de sidste 5—10 Aar, inden en af Politimesteren sat Frist skal være indpodet med Kopper under en Bøde af 2 Kr. for hver Dag, det givne Paabud overskides. Vaccinatøren er forpligtet til at indfinde sig paa Stedet, inden denne Frist udløber. Naar Foranstaltningen indskrænker sig til enkelte Hjem, sker Paabudet ved Paalæg til de vedkommende eller forsaavidt angaar Børn under 15 Aar, til Forældre eller Husbond; skal Foranstaltningen derimod udstrækkes til en større Kreds, sker Paabudet ved offentlig Bekendtgørelse, der nærmere angiver Kredens Grænser, og paa den for Øvrighedsbekendtgørelser paa Stedet brugelige Maade bringes til almindelig Kundskab.

§ 5.

Opsættelse med Indpodning kan af Hensyn til vedkommendes Helbredsstilstand bevilges af Politimesteren efter Erklæring af en autoriseret Læge; i Tilfælde af Rægtelse forelægges Sagen for højere Øvrighed.

§ 6.

Som Bevis for, at en Person har været indpodet med Kopper, gælder en af den Vaccinator, som har foretaget Indpodningen, underskrevet Koppesattest, udfærdiget i den Form, som af Landskhøvdingen foreskrives. Hvor saadan Attest ikke kan tilvejebringes, benyttes et af en autoriseret Læge underskrevet Vidnesbyrd om, at vedkommende bærer utvivlsomme Ar efter Kopper eller naturlige Kopper. Kan heller ikke saadant Vidnesbyrd fremstafes, maa Indpodningen gentages.

§ 7.

Af dem som ere indpodede ved offentlig Foranstaltning, skal et Eftersyn finde Sted, ved hvilket Vaccinatøren er berettiget til at tage Koppesædste af de indpodede. Offentlig Indpodning og Eftersyn skal udføres i det mindste et Sted i hvert Kirkesogn. Udeblivelse fra Eftersynet og Vægring ved at tilstede Vaccinatøren at tage Koppesædste straffes med Bøder fra 1—10 Kr., hvilken Straf, naar den indpodede er under 15 Aar, paalægges vedkommende Forældre eller Husbond.

De nærmere Regler for den offentlige Indpodning og Eftersyn foreskrives af Landskhøvdingen.

§ 8.

Udgifterne ved den offentlige Koppesindpodning afholdes af Landskassen. For Indpodningen tilkommer der Vaccinatøren 25 Ore for hver indpodet eller genindpodet Person, paa hvem Indpodningen har flaaet an, og meddeles der da den indpodede Indpodningsattest uden særlig Betaling.

- Nr. 4. þegar opinber bólusetning fer fram, getur hver sá, er þess æskir, látið hlutað-
 26. eigandi bólusetjara endurbólusetja sig, en greiða verður hann þá sjálfur borgunina.
 febr. Skýlt er sveitarfjelögum að láta bólusetjurum ókeypis í tje hæfileg húsakynni til bólusetninga.

9. grein.

Landlæknir lítur eptir, að læknar hafi jafnan nægar birgðir af bóluefni frá bólusetningarstofnuninni í Kaupmannahöfn. Læknarnir skulu og sjá um, að aðstoðarbólusetjarar þeir, er skipaðir eru þeim til hjálpar, hafi gott bóluefni.

Hver bólusetjari, er tekur sjálfur bóluefni úr öðrum, skal leggja alla stund á að halda því hreinu og ósviknu. Einkum verður hann að gæta þess vandlega, að nota eigi bóluefni úr öðrum en þeim, sem hann hefur fullvissað sig um, að sjeu heilsuhraustir. Úr börnum yngri en þriggja mánaða má eigi taka bóluefni og eigi heldur úr endurbólusettum.

Engan, hvorki barn nje fullorðinn, er hafa eða grunur leikur á að hafi einhvern næman sjúkdóm, má bólusetja eða endurbólusetja öðruvísi en með bóluefni úr pípum, og má eigi frammar nota afganginn af þeim vökva, og bólusetningarverkfærið skal glóhita í eldi, áður það er notað aptur. Nú gætir bólusetjari eigi tilhlýðilegrar varkárni við bólusetning og verður þess valdandi, að næmur sjúkdómur berst á heilbrigða menn, og sætir hann þá 50—200 kr. sektum, enda sje eigi þyngri refsing lögð við eptir almennum fyrirmælum laganna. Sje það embættislæknir, er slíkt gerir, getur það varðað hann embættismissi, ef miklar sakir eru.

10. grein.

Landshöfðingi getur í samráði við landlækni fyrirskipað almenna endurbólusetning um land allt, þegar sjerstakar ástæður eru til.

11. grein.

Með mál um brot gegn lögum þessum skal farið sem opinber lögreglumál.

12. grein.

Konungsbrjef 18. júlí 1821 og 24. marz 1830 eru úr gildi numin.

13. grein.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1899.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 26. febrúar 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Enhver, som ønsker det, kan til de Tider, paa hvilke den offentlige Indpodning Nr. 4. foregaar, blive genindpodet af vedkommende Vaccinator, men udreder da selv Bet^{26de} talingen derfor. Febr.

Til Foretagelse af Kopperindpodning er Kommunen pligtig at anvise Vaccinatoren et passende Lokale vederlagsfrit.

§ 9.

Landsphysikus har at føre Tilsyn med, at Lægerne altid ere forsynede med tilstrækkelig Koppervædske fra den kongelige Kopperindpodningsanstalt i Kjøbenhavn. Ligeledes bør Lægerne paase, at de dem adjungerede Hjælpevaccinatorer ere forsynede med god Koppervædske.

Enhver Vaccinator, som selv besørger Koppervædskens Forplantelse, bør af yderste Evne vaage over, at Vædsken holder sig ægte og ren. Han bør navnlig anvende den største Omhu for, kun at benytte Koppervædske af Børn, om hvis almindelige Sundhed han har forvisset sig. Af Børn under 3 Aarsalder maa der ikke tages Koppervædske til Forplantelse, ej heller af genindpodede.

Enhver, Barn eller voksen, som lider af eller er mistænkt for smitsom Sygdom, maa kun indpodes og genindpodes med Koppervædske af Rør, og Restbeholdningen af denne Koppervædske maa ikke mere benyttes. Indpodningsredskabet skal udglødes, forinden det atter bruges. Den Vaccinator, som ved ikke at iagttage tilbørlig Forsigtighed ved Kopperindpodningen, bliver Skyld i, at en smitsom Sygdom ved denne overføres til sunde Personer, straffes med Bøder fra 50—200 Kroner, forsaavidt ikke større Straf er forstyldt efter Lovgivningens almindelige Forfrister. Er han Embedslæge, kan Straffen under stærpende Omstændigheder stige til Embedsfortabelse.

§ 10.

Naar særlige Grunde tale derfor, kan Landshøvdingen efter Samraad med Landsphysikus paabyde en almindelig Genindpodning over hele Landet.

§ 11.

Sager angaaende Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 12.

Reskript af 18de Juli 1821 og 24de Marts 1830 ophæves.

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1899.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Februar 1898.

Ministeriet for Island, den 26de Februar 1898.

Rump.

Olafur Halldórsson.

Nr. 5.
26.
febr.

Lög

um

horfelli á skepnum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Skýlt skal hreppstjórum og hreppsnefndum að hafa eptirlit með og hvetja hreppsbúa sína til að hafa nægilegt fóður og húsrúm handa fjenaði þeim, er þeir setja á vetur, og brýna jafnframt fyrir mönnum þá ábyrgð, er þeir geti bakað sjer með því, að láta fjenað sinn verða horaðan eða horfalla.

2. grein.

Hreppstjóri skal ásamt einum eða tveimur mönnum, er hreppsnefnd kys árlega, skoða tvisvar á vetri búpening og fóðurbirðir hreppsbúa, og grennslast eptir meðferð fjárins. Fyrri skoðunin skal fram fara fyrir nóvemberlok, en seinni skoðunin skal fram fara á tímabilinu frá 15. marz til sumarmála.

3. grein.

Nú telja skoðunarmenn skepnur fóðurlausar eða illa hirtar, og áminna þeir eigendur og umráðamenn þeirra um að útvega þeim fóður, ef þess er kostur, eða lóga þeim.

4. grein.

Hafi hreppstjóri á tímabilinu milli skoðananna ástæðu til að halda, að fjenaði einhvers hreppsbúa sje horfellir búinn vegna fóðurskorts, hirðuleysis eður harðýðgi, skulu skoðunarmenn framkvæma aukaskoðun hjá þessum búanda svo fljótt sem því verður við komið.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

L o v

Nr. 5.
26de
Febr.

om

Kreaturers Død af Magerhed.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Kepsthyrerne og Kepsforsstanderskaberne ere pligtige at føre Tilsyn med, at Kepssbeboerne have tilstrækkelige Huse og Foder til de Kreaturer, som de holde om Vinteren, og at opfordre dem dertil. Samtidig skulde de foreholde dem det Ansvar, de kunne paadrage sig ved at lade deres Kreaturer udmagres eller dø af Fodermangel.

§ 2.

Kepsthyrerens skal tilligemed en eller to af Kepsforsstanderskabet aarlig valgte Mænd to Gange om Vinteren synne Kepssbeboernes Kreaturer og Foderforraad og søge Oplysning om Behandlingen af Faarene. Det første Eftersyn skal finde Sted før Udgangen af November og det sidste i Tidsrummet mellem den 15de Marts og Sommerens Begyndelse.

§ 3.

Naar Synsmændene finde, at Kreaturerne ere uden Foder eller slet passede, bør de paaminde deres Ejere og Ihændehavere om at skaffe Foder til dem, hvis det er muligt, eller slagte dem.

§ 4.

Saafernt Kepsthyrerens i Tidsrummet mellem Eftersynene har Grund til at antage, at en Kepssbeboers Kreaturer staa Fare for at omkomme af Fodermangel, Mangel paa Pasning eller haard Medfart, skulde Synsmændene saa hurtig som muligt foretage et Ekstra-Eftersyn hos vedkommende Bonde.

Nr. 5. Lov af 26de Februar om Kreaturers Død af Magerhed.

Nr. 5.
26.
febr.

5. grein.

Nú verður fjenaður horaður eða fellur úr hor, og er að álitu skoðunarmanna um að kenna fódurleysi, hirðuleysi eða harðýðgi þess, sem fjenaðinn hefur undir hendi, eða það sannast á annan hátt, og skal þá hreppstjóri tafarlaust tilkynna það sýslumanni ásamt öllum málavöxtum, en hann tekur málið fyrir, og skal sá maður sæta sektum frá 10 til 200 kr. eða einföldu fangelsi allt að 6 mánuðum.

6. grein.

Hreppstjóri skal senda sýslumanni skýrslur um hinar árlegu skoðanir, sem nefndar eru í 2. gr., þegar þær hafa fram farið, og skulu þær lagðar fyrir sýslunefndina til athugunar og eptirlits. Skýrslur þessar skulu samdar eptir fyrirmynd, er amtsráðið semur.

7. grein.

Fyrir skoðunargjörðir þær, sem um er rætt í 3.—4. gr., fá skoðunarmenn 2 kr. fyrir hvern dag, sem þeir eru að skoðunargjörðinni. Þóknun þessi greiðist úr sveitarsjóði.

8. grein.

Vanræki skoðunarmenn þær skyldur, er á þeim hvíla samkvæmt lögum þessum, varðar það allt að 50 króna sektum.

9. grein.

Sektir eptir lögum þessum renna í sveitarsjóð hlutaðeigandi hrepps, þar sem brotið er framið. Sýslumaður skal á manntalsþingi nákvæmlega grennslast eptir því, hvort lögum þessum hafi verið hlýtt eða brot framið gegn þeim.

10. grein.

Með mál, sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið sem opinber lögreglumál.

11. grein.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög 12. jan. 1884 um horfelli á skepnum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 26. febrúar 1898,

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

§ 5.

Nr. 5.
26de
Febr.

Naar Kreaturer udmagres eller omkomme af Magerhed, og det efter Synsmændenes Skøn maa tilskrives Fodermangel, Mangel paa Pasning eller haard Medfart fra dens Side, som har Kreaturerne i sin Varetægt, eller dette bevises paa anden Maade, bør Repsthyrerens ufortøvet gøre Indberetning herom samt om alle Sagens Omstændigheder til vedkommende Sysselman. Denne foretager derefter Sagen, og vil vedkommende være at anse med Bøder fra 10 til 200 Kr. eller simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 6.

Naar de i § 2 ommeldte aarlige Eftersyn have fundet Sted, indsender Repsthyrerens hver Gang en Beretning herom til Sysselmanen. Disse Beretninger forelægges Sysselforstanderskabet til Gennemsyn og Undersøgelse. De skulle affattes efter et af Amtsrådet affattet Skema.

§ 7.

For de i §§ 3—4 ommeldte Eftersyn erholde Synsmændene 2 Kr. for hver Dag, som de anvende til Eftersynet, hvilken Godtgørelse afholdes af Repskassen.

§ 8.

Hvis Synsmændene forsomme de dem ifølge denne Lov paahvilende Pligter, anses de med Bøder indtil 50 Kr.

§ 9.

Bøder i Henhold til nærværende Lov tilflyde Kommunekassen for den Rep, hvor Overtrædelsen er begaaet. Sysselmanen skal paa Mandtalsstingene nøje eftergranske, om denne Lov er blevet efterkommet, eller den er blevet overtraadt.

§ 10.

Sager, som anlægges for Overtrædelser af denne Lov, behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Ved nærværende Lov ophæves Lov 12te Januar 1884 angaaende Kreaturers Død af Magerhed.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Februar 1898.

Ministeriet for Island, den 26de Februar 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 6.
26.
febr.

Lög

um

sjerstakt gjald til brúargjörða

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. grein.

Heimilt er hverri sýslunefnd, ef henni þykir ástæða til, að leggja á sýslubúa sjerstakt gjald til að gjöra brýr yfir ár í sýslunni og halda þeim við; en eigi má gjald þetta fara samtals fram úr 5 a. fyrir hvert lausafjórðundað og hvern verkfæran mann í sýslunni, nema það sje samþykkt af $\frac{2}{3}$ nefndarmanna og amtsráðið veiti samþykki sitt.

2. grein.

Gjaldi því, er sýslunefndin leggur á eptir 1. gr., skal skipt niður á hreppana í sýslunni eptir samtölu lausafjórðundaða og verkfæra manna í hverjum hreppi fyrir sig.

3. grein.

Gjald það, er hverjum hreppi ber að greiða eptir 2. gr., skal greiðast úr sveitar-sjóði til oddvita sýslunefndarinnar, og gilda um það sömu reglur sem um sýslusjóðsgjald.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 26. febrúar 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

en særlig Afgift til Brobygning.

Nr. 6.
26de
Febr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhvert Sysselforstanderskab er, naar det dertil finder Anledning, berettiget til at paalægge Sysselskabs Beboere en særlig Afgift, der anvendes til Anlæg og Vedligeholdelse af Broer over Aaer inden Syssellet. Dog maa den samlede Afgift ikke overstige 5 Ore for hvert Løsegodshundrede og 5 Ore for hver arbejdsfør Mandsperson i Syssellet, medmindre det er vedtaget af $\frac{2}{3}$ af Sysselforstanderskabets Medlemmer, og Amtsrådet dertil meddeler sit Samthkke.

§ 2.

Den af Sysselforstanderskabet i Henhold til § 1 fastsatte Afgift paalægges Sysselskabs Repper efter det samlede Antal af Løsegodshundreder og arbejdsføre Mandspersoner i hver enkelt Rep.

§ 3.

Det Beløb, som hver Rep har at udrede efter § 2, erlægges af Repskassen til Sysselforstanderskabets Formand, og gælder derom de samme Regler som om Afgiften til Sysselfkassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 26de Februar 1898.

Ministeriet for Jæland, den 26de Februar 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson,

Nr. 7.
3.
marz.

Auglýsing

um

bólusótt í Middlesborough o. fl.

Í tilefni af opinberum skýrslum um, að bólusótt sje komin upp í Middlesborough, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Middlesborough.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Middlesborough og
allar Egiptalands hafnir.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 3. marz 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Børnekopper i Middlesborough m. m.

Nr. 7.
3die
Marts.

I Anledning af officielle Meddelelser om, at der er udbrudt en Epidemi af Børnekopper i Middlesborough, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltning til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Kolera og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Middlesborough.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Middlesborough og
samtlige ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 3die Marts 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 8.
6.
apríl.

Lög

um

bann gegn botnvörpuveiðum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í landhelgi við Ísland skulu bannaðar vera fiskiveiðar með botnvörpum (trawl).

2. gr.

Brot gegn 1. gr. varða sektum, 1,000—4,000 kr., er renna í landssjóð; skulu öll veiðarfæri, þar með taldir dragstrengir, svo og afli innanborðs upptæk og andvirði þeirra renna í landssjóð. Leggja má lögðald á skipið og selja það, að undangengnu fjárnámi, til lúkningar sektum og kostnaði.

3. gr.

Nú hittist fiskiveiðaskip í landhelgi með botnvörpu innanborðs, og er þó eigi að veiðum, þá varðar það 200—2,000 kr. sekt til landssjóðs; hittist hið sama skip í annað sinn í landhelgi með þessi veiðarfæri innanborðs, fer um það eftir 2. gr.

Þessum ákvæðum skal þó eigi beitt:

1. þegar skip eru í neyð, og eru þar með talin skip, er leita þurfa lands vegna skorts á vistum og kolum.

2. þegar skip á leið til veiðistöðva eða frá einni stöð til annarar halda gegnum sundið milli Vestmannaeyja og meginlands eða milli Reykjaness og Fuglaskerja, þótt í landhelgi sje, ef þau nema þar eigi staðar.

3. þegar skip, eftir því sem ætla má, eru í landhelgi komin án vilja þeirra eða vitundar, hvort sem veldur straumur eða veður eður þoka hefur bannað landsýn.

Nr. 8. Lög 6. apríl um bann gegn botnvörpuveiðum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 8.
6te
April.

indeholdende

Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal være forbudt paa Søterritoriet ved Island at udøve Fiskeri med Bundslæbevaad (trawl).

§ 2.

Overtrædelse af § 1 straffes med Bøder fra 1,000 Kr. til 4,000 Kr., som tilfalde Landskassen, hvorhos samtlige Fangstredskaber, derunder indbefattet Slæbetrokker, og den ombordværende Fangst skulle være forbrudte og deres Provenu tilfalde Landskassen. Skibet kan beslaglægges og efter foregaaende Udlæg sælges til Dækning af Bøder og Omkostninger.

§ 3.

Antræffes et Fiskefartøj inde paa Søterritoriet med Bundslæbevaad inden Borde, uden dog at være i Færd med at fiske, anvendes Straf af Bøder paa 200 Kr. til 2,000 Kr. til Landskassen. Antræffes det samme Skib anden Gang paa Søterritoriet med det nævnte Fiskeredskab inden Borde, bliver den i § 2 fastsatte Straf at anvende.

Denne Paragrafs Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa følgende Skibe:

1) Skibe, der ere i Nødstilstand, hvortil henregnes saadanne Skibe, som maa søge Forbindelse med Land formedelt Mangel paa Levnedsmidler eller Kul.

2) Skibe, der paa Vejen til Fiskepladsen eller fra en Fiskeplads til en anden, uden at standse, passere det islandste Søterritorium ved at gaa gennem Strædet mellem Vestmannøerne og Land eller mellem Reykjanes og Juglaster.

3) Skibe, der maa antages mod deres Vilje eller Vidende at være komne ind paa Søterritoriet, være sig paa Grund af Strøm og Vind, eller fordi Taage har forhindret Jagttagelse af Afstanden til Land.

Nr. 8. Lov af 6te April indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

Nr. 8. Nú leitar skip til lands til að afla sjer vista eða kola, eða heldur leið þá, er
6. getur um í 2. lið, og gildir undanþágan þá því aðeins, að veiðarfæri öll sjeu höfð í
apríl. búlka innanborðs, meðan það er í landhelgi.

Heimilt skal þó innlendum botnvörpuveiðiskipum að leita lands til að afferma
afla sinn og til að afla sjer vatns og annara nauðsynja, hvernig sem á stendur, en veið-
arfæri skulu þá og höfð í búlka.

4. gr.

Mál þau, er rísa af brotum gegn lögum þessum, skal fara með sem opinber lög-
reglumál.

5. gr.

Lög. nr. 13, 9. ágúst 1889 og nr. 24, 10. nóvember 1894, eru úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 6. apríl 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

For Skibe, der søge Forbindelse med Land for at skaffe sig Levnedsmidler eller Nr. 8.
 Kul og ligeledes for de under Nr. 2 nævnte Skibe gælder Undtagelsen fra Paragraffens 6te
 Hovedbestemmelse kun paa den Betingelse, at samtlige Fangstredstaber, saa længe Skibet April.
 befinder sig paa Søterritoriet, ere bortstuvede indenbords.

Indenlandske Bundsflæbevaadsfiskefartøjer er det tilladt under hvilke som helst
 Omstændigheder at søge Land for at løsse deres Fangst og at indtage Vand og andre
 Fornødenheder, dog at samtlige Fangstredstaber ere bortstuvede.

§ 4.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige
 Politisager.

§ 5.

Lovene Nr. 13 af 9de August 1889 og Nr. 24 af 10de November 1894 ere
 ophævede.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te April 1898.

Ministeriet for Island, den 6te April 1898.

Rump.

Olafur Halldórsson.

Nr. 9.
6.
april

Lög

um

breyting á lögum um lausafjártíund 12. júlí 1878.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Fjenaður skal lagður í tíund, sem hjer segir:

1 kýr leigufær	1 hundrað.
2 kýr eða kvígur mylkar, sem eigi eru leigufærar	1 —
3 geldneyti tvævetur eða geldar kvígur	1 —
2 naut eldri	1 —
6 ær með lömbum leigufærar	1 —
12 ær, sem eigi eru leigufærar	1 —
10 sauðir eða hrútar þrjævetrir eða eldri	1 —
12 sauðir eða hrútar tvævetrir	1 —
24 gemlingar	1 —
4 hross fimm vetra eða eldri	1 —
6 tryppi tveggja til fjöggra vetra	1 —

Fella skal úr tíund sjöunda hluta fjenaðarins.

2. grein.

Kýr telst leigufær, sem er ófötluð og á að bera á tímabilinu frá miðjum október til loka febrúarmánaðar. Kelfdar kvígur, sem óbornar eru 11. dag júnímánaðar, skulu lagðar í tíund sem geldar kvígur. Ær með lambi telst leigufær, sje hún ófötluð og borin 11. júní. Lömb, sem farast milli hreppskila, teljast til vanhalda 4 al. hvert.

Autoriseret Oversættelse i Gehold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 9.
6te
April.

om

Forandring i Lov om Løsegodstiende af 12. Juli 1878.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthille stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Kreaturer bør ansættes til Tiende paa følgende Maade:

1 lejedygtig Ko	1 Hundrede.
2 Køer eller Kvier, som give Mælk, men ikke ere lejedygtige	1 —
3 to Aars gamle Stude eller gølge Kvier	1 —
2 ældre Stude eller Tyre	1 —
6 lejedygtige Moderfaar med Lam	1 —
12 ikke-lejedygtige Moderfaar	1 —
10 Beder eller Bæddere treaarige eller ældre	1 —
12 toaarige Beder eller Bæddere	1 —
24 aarsgamle Faar	1 —
4 femaarige eller ældre Heste eller Hopper	1 —
6 2—4 Aar gamle Plage	1 —

Ved Ansættelsen til Tiende fraregnes en Syvendedel af Kreaturerne.

§ 2.

En Ko regnes for lejedygtig, naar den er uden Skavank og skal kælte i Tidsrummet fra Midten af Oktober til Slutningen af Februar. Drægtige Kvier, som ikke have kælt inden den 11. Juni, skulle ansættes til Tiende som gølge Kvier. Et Moderfaar med Lam regnes for lejedygtigt, naar det er uden Skavank og har læmmet inden den 11. Juni. Lam, som gaa tabte i Tiden mellem Repstingene, fradrages med 4 Alen hvert.

Nr. 9. Lov af 6te April om Forandring i Lov om Løsegodstiende af 12. Juli 1878.

Nr. 9.
6.
apríl.

3. grein.

Við tíundarílagning skal lausafjárupphæð hvers framteljanda standa á heilu eða hálfu hundraði; 60 al. og þar yfir allt að 119 al., sje gert $\frac{1}{2}$ hundrað, en færri álnum sje sleppt.

4. grein.

Skip og báta, sem ganga eina eða fleiri vertíðir á árinu til fiskiveiða, skal leggja í tíund, sem hér segir:

1 þilskip, 20 smálestir eða minna	4 hundr.
1 þilskip, frá 21—40 smál.	6 —
1 þilskip, 41 smál. og þar yfir	8 —
1 áttæringur eða stærra skip	$1\frac{1}{2}$ —
1 sexæringur eða feræringur	1 —
1 tveggja manna far	$\frac{1}{2}$ —

Veiðigögn fylgja skipi hverju í tíund. Eigendur þilskipa eru skyldir at segja til lestarúms skipa sinna, þegar þeir telja þau fram til tíundar.

5. grein.

Með lögum þessum er úr lögum numin 2. og 3. gr. laga um lausafjártíund 12. júlí 1878.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 6. apríl 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

§ 3

Ved Ansættelsen til Tiende angives enhver Tiendehders samlede Løsegods kun i hele eller halve Hundreder. 60 Alen og derover indtil 119 Alen afrundes til $\frac{1}{2}$ Hundrede, men hvad der er under 60 Alen, bortkastes.

Nr. 9.
6te
April.

§ 4

Fartøjer og Baade, hvormed der drives Fiskeri i en eller flere Fisketider om Aaret, ansættes til Tiende paa følgende Maade:

1 Dæksfartøj, 20 Tons eller derunder	4 Hundreder.
1 Dæksfartøj fra 21—40 Tons	6 —
1 Dæksfartøj 41 Tons og derover	8 —
1 Baad med 8 Marer eller derover	1 $\frac{1}{2}$ —
1 Baad med 6 eller 4 Marer	1 —
1 Tomandsbaad	$\frac{1}{2}$ —

Fiskeredsfaberne følge med hvert Fartøj ved Ansættelsen til Tiende. Ejerne af Dæksfartøjer ere pligtige til at opgive disses Læstedrægtighed, naar de angive dem til Tiende.

§ 5.

Lov om Løsegodstiende 12. Juli 1878 §§ 2 og 3 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te April 1898.

Ministeriet for Jæland, den 6te April 1898.

Rump.

Ólafur Hallaðórsson.

Nr. 10.
29. apríl.

Bráðabirgðalög fyrir Ísland,

er

banna dönskum þegnum liðveizlu til handa ríkjum, er í ófriði eiga.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: það er áriðandi, eptir því sem á stendur, að danskir þegnar gjöri ekki neitt það, er hætta sje af búin fyrir stöðu ríkisins sem hlutlauss í ófriði, eða er gefi öðrum ríkjum ástæðu til að saka það um hluttöku í honum, og teljum Vjer því brýna nauðsyn á að gefa út bráðabirgðalög, samkvæmt 11. gr. stjórnarskrárinnar, er veiti heimild til að banna og hegna fyrir þesskonar aðgjörðir af hálfu þegnanna.

Því bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Ef ófriður hefst, er hið danska ríki er hlutlaust í, er þegnunum bannað:

- 1) að ganga í nokkura þjónustu í herum ríkja þeirra, er í ófriði eiga, eða á stjórnarskipum þeirra, og í þessu felst bann gegn hafnsögu á herskipum og flutningaskipum þeirra, utar en á hafnsögusvæði hins danska ríkis, og gegn hjálp til siglingar, nema skipin sjeu stödd í sjávarhættu;
- 2) að smíða eða umsmíða, selja eða á annan hátt afhenda, beinlínis eða óbeinlínis, til handa ófriðarríkjunum skip, sem víst er um eða grunsamt, að ætluð sjeu til hernaðarafnota, svo og að eiga nokkurn þátt í því á Íslandi, að slík skip sjeu gerð út eða búin út til hernaðar;
- 3) innan takmarka hins danska ríkis eða þaðan að styðja á nokkurn hátt ófriðarríkin í hernaði sínum, svo sem með því að útvega handa skipum þeirra hluti, er telja verður með hertækjum, eða inna nokkuð það af hendi fyrir ófriðarríkin, er miði til þess að auka vopnabúnað skipa þeirra, eður gera þau að öðru leyti styrkari eða greiðari til hernaðar.

Nr. 10. Bráðabirgðalög 29. apríl, er banna dönskum þegnum liðveizlu til handa ríkjum, er í ófriði eiga.

Foreløbig Lov for Island

hvorved

det forbydes danske Undersaatter at understøtte krigsførende Magter.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Nr. 10.
29de
April.

Gøre bitterligt: At da det under de nuværende Forhold 'er af Vigtighed, at der ikke af danske Undersaatter foretages Handlinger, som udsætte Statens Neutralitet for Fare eller give fremmede Magter grundet Anledning til Klage mod den danske Stat som neutral, har Vi fundet det paatrængende nødvendigt i Henhold til Forfatningslovens § 11 ved foreløbig Lov at skaffe fornøden Hjælp til at forbyde og i Overtrædelses-tilfælde at straffe saadanne Handlinger.

Thi byde og befale Vi som følger:

§ 1.

§ Tilfælde af at Krig udbræder, i hvilken den danske Stat er neutral, forbydes det Undersaatterne:

- 1) i nogen som helst Egenkab at tage Tjeneste i de krigsførende Magters Hær eller om Bord i deres Regeringsskibe, derunder indbefattet at lodse deres Krigs- eller Transportskibe uden for den danske Stats Lodsfarvande, eller uden for Tilfælde af Søfare at yde dem Hjælp til Sejladsen;
- 2) at bygge eller ombygge, sælge eller paa anden Maade overdrage umiddelbart eller middelbart til nogen af de krigsførende Magter Skibe, som vides eller formodes at være bestemte til Krigsbrug, saavel som paa nogen Maade i Island at medvirke til saadanne Skibes Udrustning eller Indretning til Krigsforetagender;
- 3) paa eller fra den danske Stats Territorium at understøtte nogen af de krigsførende Magter i deres Krigsoperationer, saasom ved at forsyne deres Skibe med Genstande, som maa henregnes til Krigskontrebande, eller for nogen af de krigsførende Magter at foretage Arbejder, som sigte til at forøge deres Skibes Armering eller i øvrigt give dem større Styrke eller Bevægelighed til Krig;

Nr. 10. Foreløbig Lov for Island 29. April, hvorved det forbydes danske Unders. at underst. krigsfør. Magter.

- Nr. 10. 4) að annast flutning á hertækjum fyrir ófriðarríkin eða selja þeim á leigu eða ger út handa þeim skip, er víst er um eða grunsamt, að ætluð sjeu til þeirra nota;
- 5) að skora á almenning að ganga í herþjónustu, á sjó eða landi, hjá ófriðarríkjunum, eða að veita þeim á annan hátt lið til hernaðar, svo og að bjóða mönnum til hlut-töku í ríkisláni til handa þeim, hafi stjórnin gefið út sjerstakt bann gegn því.

2. grein

Brot gegn ákvæðum 1. greinar varða fangelsi eða sektum, nema við liggi þyngri hegning að lögum. Um tilraunir og hlutdeild í verknaði fer eptir almennum grundvallarreglum hegningarlaga,

Lög þessi öðlast gildi daginn eptir að það númer af B-deild stjórnartíðindanna kemur út, er þau eru birt í.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 29. apríl 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

- 4) at transportere Krigskontrebande for nogen af de krigsførende Magter eller til dem Nr. 10. at udleje eller bortfragte Skibe, som vides eller formodes at være bestemte til saa= 29de April.
dant Brug;
- 5) offentlig at opfordre til at indtræde i de krigsførende Magters Krigsmagt til Lands eller til Vands eller til paa anden Maade at yde dem Krigshjælp, samt, naar Regeringen har udstedt særligt Forbud derimod, at indbyde til at deltage i Statslaan til nogen af de krigsførende Magter.

§ 2.

Overtredelse af ovennævnte Forskrifter straffes, for saa vidt ikke højere Straf efter Lovgivningen derfor er foreskrevet, med Fængsel eller Bøder. Paa Delagtighed og Forsøg komme Straffelovgivningens almindelige Grundsætninger til Anvendelse.

Denne Lov træder i Kraft Dagen efter, at det Nummer af Regeringstidenden, Afdeling B, er udgaaet, hvori det bekendtgøres, at Loven er udkommen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 29de April 1898.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Nr. 11.

5.
maí.

Auglýsing

um

ákvæði, er stjórnir Danmerkur og Portúgals hafa komið sjer saman um að standa skuli fyrst um sinn um verzlunar- og siglingamál milli landanna.

Stjórnir Danmerkur og Portúgals hafa 14. desember 1896 orðið ásáttar um svofelld verzlunar- og siglingaákvæði, er samin hafa verið á franska tungu.

Yfirlýsing.

Meðan eigi er kominn á fullur verzlunar- og siglingasamningur milli Danmerkur og Portúgals hafa stjórnir hans hátignar Danakonungs og hans hátignar konungs Portúgals og Algarves komið sjer saman um að standa skuli svofelld samningsatriði.

1. grein.

Meðan Danmörk nýtur hagsmuna þeirra, er ræðir um í eptirfarandi grein, skal eigi greiða þar af afurðum, er stafa frá Portúgal, þar með og taldar nýlenduvörur, er flytjast út aptur frá aðallandinu, hærri gjöld af neinni tegund og hverju nafni sem nefnast, heldur en þau, er greiða ber af samskonar afurðum frá öðrum löndum, hvaða landi sem er.

2. grein.

Meðan hin danska stjórn hækkar ekki toll á ónunnum eða unnum korki eða vínum þeim, er að áfengi fara eigi fram úr 23%, skal af afurðum þeim, er ræðir um í eptirfarandi skrá, og stafa frá Danmörku, eða frá nýlendum hennar, og fluttar eru út frá aðallandinu, eigi greiða í Portúgal nje eyjum, er þar til heyra (Madeira, Porto Santo og Azoreyjum), hærri gjöld af neinni tegund og hverju nafni sem nefnast, en þau, er greiða ber af samskonar afurðum frá öðrum löndum, hvaða landi sem er.

3. grein.

Danmörk og Portúgal heita hvort öðru jafnrjetti við þjóðir þær, er beztum kjörum eiga að sæta hjá þeim, að því er snertir geymslu á vörum, útflutning að nýju, svo og siglingar almennt.

Nr. 11. Auglýsing 5. maí um ákvæði, er stjórnir Danmerkur og Portúgals hafa komið sjer saman um að standa skuli fyrst um sinn um verzlunar- og siglingamál milli landanna.

Bekendtgørelse

Nr. 11.
5te
Maj.

om

en mellem den danske og den portugisiske Regering udvekslet Deklaration angaaende midlertidig Ordning af Handels- og Skibsfartsforholdene mellem Danmark og Portugal.

Under 14de December 1896 er der mellem den danske og portugisiske Regering udvekslet følgende Handels- og Skibsfarts-Deklaration, der er affattet i det franske Sprog.

Deklaration.

I Forventningen om Afslutningen af en Handels- og Skibsfarts-Traktat mellem Danmark og Portugal ere Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarves Regering komne overens om følgende Deklaration:

Artikel 1.

Saa længe Danmark nyder godt af den i den følgende Artikel fastsatte Behandling, ville Frembringelser af portugisisk Oprindelse, derunder indbefattede Kolonialvarer, der genudføres fra Moderlandet, ikke i Danmark have at erlægge højere Afgifter af hvilken som helst Natur eller Benævnelse, end dem, der erlægges af lignende Frembringelser fra ethvert andet Land.

Artikel 2.

De i medfølgende Liste opregnede Frembringelser, der stamme fra Danmark eller dets Kolonier og udføres fra Moderlandet, ville ikke i Portugal og tiliggende Øer (Madeira, Porto Santo og Azorerne) have at svare højere Afgifter af hvilken som helst Natur eller Benævnelse, end dem, der erlægges af lignende Frembringelser fra ethvert andet Land, saa længe den danske Regering ikke forhøjer Tolden paa usforarbejdet eller forarbejdet Kork eller paa Vine, hvis Alkoholindhold ikke overstiger 23°.

Artikel 3.

Danmark og Portugal tilsige hinanden Behandling som mest begunstiget Nation med Hensyn til Oplægning og Genudførsel af Varer og med Hensyn til Skibsfarten i Almindelighed.

Nr. 11. 5te Maj om en mellem Danmark og Portugal udvekslet Deklaration ang. Handels- og Skibsfartsforh.

Nr. 11.

5.
maí.

4. grein.

Svo er um samið, að Danmörk geti eigi við hagnýting 2. og 3. greinar skýrskotað til samninga þeirra, er Portúgal hefur samið eða kynni að semja við Spán og Brasilíu, nje til samninga þeirra, að því er snertir siglingar, er gjörðir eru 11. desember 1875 milli Portúgals og Þjóðveldisins í Suðurafríku og á milli nefnds konungsríkis og Oraníu-lýðríkis 10. marz 1876.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir, samkvæmt löglegu umboði sínu, undirritað samningsatriði þessi og sett undir innsigli sín.

Gefið út í tvennu lagi í Kaupmannahöfn 14. marz 1896.

(undirrit) Reedtz-Tott.
(L. S.)

(undirrit) A. de Castro Feijo.
(L. S.)

Artikel 4.

Nr. 11.
5te
Maj.

Ved Anvendelsen af Artiklerne 2 og 3 er det vedtaget, at Danmark ikke kan paa-
beraabe sig de Traktater, som Portugal har sluttet eller vil kunne slutte med Spanien
og Brasilien, og heller ikke, for saa vidt Skibsfarten angaar, de mellem Portugal og den
sydafrikanske Republik under 11te December 1875 og mellem nævnte Kongerige og Oranje-
Fristaten under 10de Marts 1876 undertegnede Traktater.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede med behørig Bemyndigelse under-
tegnet nærværende Deklaration og paatrykt den deres Segl.

Udstedt, i dobbelt Eksempplar, i Kjøbenhavn, den 14de December 1896.

(undert.) **Needy-Thott.**

(L. S.)

(undert.) **M. de Castro Feijo.**

(L. S.)

Nr. 11.

Skrá

5. maí. yfir vörur þær af dönskum uppruna, er njóta jafnrættis við vörur þeirra þjóða er beztum kjörum eiga að sæta í Portúgal.

Töluröð í tollskrá Portúgals 17. júní 1892.	Vörutegundir.
2.5.7.8.9.	Fjenaður.
ex. 12.	Bein, horn, tennur.
15 — 19.	Ull.
26.69.76.97.98.99.	Olíur.
ex. 28.36.	Sútuð skinn og húðir.
37.	Hár (af dýrum).
ex. 50.	Ger.
80.	Fræ.
85.86.94.	Grásteinn, granít, sandsteinn, tinnusteinn, kalk og kalksteinn, krít, leir og annað þviumlíkt
132.133.	Sýrur.
142.143	Sódi.
150.	Allskonar áburður.
ex. 151.	Efniviður.
ex. 291.	Pokar.
315.316.	Brennivín og vínandi.
ex. 317.	Rom.
319.	Öl.
323.327. ex. 359.	Kornvörur og jarðurtir.
331.	Hrisgrjón.
340.	Sykur.
348.350.351.352.	Fiskur og fiskmeti (þartil telst saltfiskur, harðfiskur og hrogn).
355.356.	Kjöt, flekk og svínslæri.
ex. 358.	Síróp.
362.363.	Smjör í þjáturdósum og tunnum.
365.	Egg.
ex. 453.	Fajance.
455.	Postulín.
ex. 456.	Múr- og tigulsteinn.
ex. 479. ex. 484.	Steypusmíði og járnsmíði.
512 — 515 & 519.	Pappír.
ex. 565.	Eldspítur.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hafa samningsatriðin fullgilt verið og fullgildingum skiptzt á í Kaupmannahöfn 4. desember 1897.

Í stjórnarráði Íslands, 5 maí 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 11. Auglýsing 5. maí um ákvæði, er stjórnir Danmerkur og Portúgals hafa komið sjer saman um að standa skuli fyrst um sinn um verzlunar- og siglingamál milli landanna.

over Artikler af dansk Frembringelse, som skulde nyde mest begunstiget Behandling i Portugal.

Postering i den portugisiske Tarif af 17de Juni 1892.	Varer.
2.5.7.8.9.	Kreaturer.
ex. 12.	Ben, Horn, Tænder.
15 à 19.	Uld.
26.69.76.97.98.99.	Olier.
ex. 28.36.	Skind og Huder, beredte.
37.	Haar (af Dyr).
ex. 50.	Gær.
80.	Frø.
85.86.94.	Graasten, Granit og Sandsten, Flintsten, Kalk og Kalksten, Kridt, Ler og lignende.
132.133.	Syrer.
142.143.	Soda.
150.	Al Slags Gødning.
ex. 151.	Træmasse.
ex. 291.	Sæffe.
315.316.	Brændevin og Sprit.
ex. 317.	Rom.
319.	Ol.
323.327. ex. 359.	Kornvarer og Markbæfster.
331.	Ris.
340.	Suffer.
348.350.351.352.	Fisk og Fiskeriprodukter (derunder indbefattet Røpfisk og Støffisk, Rogn).
355.356.	Rød, Flæst og Skinker.
ex. 358.	Sirup.
362.363.	Smør i Blifdaaser og Tønder.
365.	Wg.
ex. 453.	Fajance.
455.	Porcelæn.
ex. 456.	Mur- og Teglsten.
ex. 479, ex. 484.	Støbegods og Smedearbejder.
512 à 515 & 519.	Papir.
ex. 565.	Tændstikker.

Hvilket, efter at Deklarationen er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 4de Decbr. f. A. ere blevene udvekslede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Jøland, den 5te Maj 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 12.
11. maí

Auglýsing

er

birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

Hans Hátign konungurinn hefur hinn 19. marz þ. á. staðfest eftirfylgjandi

Lög

um

að öðlast og missa rjett innborinna manna.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Við fæðinguna öðlast skilgetið barn danskan rjett innborinna manna, þá er faðir þess hefur þann rjett, hvort heldur það fæðist hjer í landi eða erlendis.

2. grein.

Þeir er hafa eigi öðlast rjett innborinna manna við fæðinguna, en eru þó fæddir hjer í ríki, öðlast þann rjett, ef þeir hafa haft stöðugt heimili hjer frá fæðing sinni til fullra 19 ára, nema því að eins, að þeir hafi síðasta árið lýst því skriflega yfir fyrir yfirumsóðsstjórninni (í Kaupmannahöfn bæjarstjórninni), að þeir vilji eigi öðlast danskan rjett innborinna manna, og hafi því næst sannað það með löggildu vottorði, að þeir hafi ríkisborgararjett í öðru landi. Þesskonar yfirlýsing dugir þó eigi þeim, er bor-
Nr. 12. Auglýsing 11. maí, er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

Bekendtgørelse,

Nr. 12.
11te Maj.

hvorved

Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19de Marts 1898
fundgøres paa Island.

Under 19de Marts d. A. har Hans Majestæt Kongen stadfæstet efterfølgende

Lov

om

Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ifølge Fødsel erhverves dansk Indfødsret af ægte Barn, hvis Fader har dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

§ 2.

Personer, der ikke ifølge Fødsel have erhvervet Indfødsret, men dog ere fødte her i Riget, erhverve Indfødsret, naar de efter Fødselen vedblivende have haft deres Hjemsted her indtil deres fyldte 19 Aar, medmindre vedkommende i Løbet af det sidste Aar for Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Magistraten) har afgivet en skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret samt derhos ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Saadan Erklæring skal dog ikke med Virkning

Nr. 12. Bekendtg. 11te Maj, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19. Marts 1898 fundgøres paa Island.

Nr. 12. inn er af útlending, er sjálfur hefur á þenna hátt haldið ríkisborgararjetti sínum 11. maí. erlendis.

Þess rjettar innborinna manna, er karlmaður öðlast samkvæmt þessari grein, verður og kona hans og skilgetin börn aðnjótandi.

3. grein.

Ef útlend kona giptist manni, er hefur danskan rjett innborinna manna, öðlast hún sama rjett við giptinguna.

Hafi þau átt börn saman, áður þau giptust, öðlast þau börn einnig danskan rjett innborinna manna, sjeu þau ófullveðja (yngri en 18 ára).

4. grein.

Danskan rjett innborinna manna geta menn og öðlast með lögum (Naturalisation) samkvæmt 51. gr. grundvallarlaganna, 28. júlí 1866.

Þá er karlmaður öðlast hann á þenna hátt, nær hann einnig til konu hans og ófullveðja barna skilgetinna, sje eigi annað ákveðið í lagaboðinu.

5. grein.

Danskan rjett innborinna manna missir sá, er verður ríkisborgari í öðru landi. Þá er karlmaður öðlast ríkisborgararjett í öðru landi, missir kona hans og skilgetin börn ófullveðja danskan rjett innborinna manna, ef þau halda eigi áfram að dvelja hjer í ríki, en þó því að eins, að þau hafi öðlast með honum ríkisborgararjett í hinu erlenda ríki.

Sá er vill gjörast ríkisborgari í öðru landi, getur með konungsúrskurði látið leysa sig frá ríkisborgara-sambandi sínu við Danmörku. Lausnin skal bundin því skilyrði, að hann skuli innan ákveðins tíma hafa fengið ríkisborgararjett erlendis.

6. grein.

Kona missir danskan rjett innborinna manna, ef hún giptist manni, sem eigi hefur þenna rjett.

Hafi þau átt börn saman, áður þau giptust, missa börnin einnig danskan rjett innborinna manna, sjeu þau ófullveðja, þá er foreldrarnir giptast, en halda honum, ef þau eru þá fullveðja.

7. grein.

Nú hefur danskur karlmaður eða ógiptur kvennmaður eptir 18. aldursár, eða ekkja eða fráskilin kona, eptir að hjónabandinu er slitið, 10 ár í sífellu átt heimili sitt erlendis, og missir sá þá rjett innborinna manna (sjá þó 8. gr.), nema valdið hafi búsetu erlendis störf, er manni voru falin í þjónustu hins danska ríkis, eður maður hafi, áður þessi 10 ár eru liðin, áskilið sjer að halda rjetti innborinna manna og gefið það hlutadeigandi sendiherra eða verzlunarfulltrúa hins danska ríkis til kynna með skriflegri yfirlýsingu, sam-

Nr. 12. Auglýsing 11. maí, er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

kunne afgives af den, der er Barn af en Udlænding, som selv paa denne Maade har gjort Nr. 12.
sin fremmede Statsborgerret gældende. 11te Maj.

Den af en Mand i Medfør af nærværende Paragraf erhvervede Indfødsret tilkommer ogsaa hans Hustru og ægte Børn.

§ 3.

Den fremmede Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Egtteskabet saadan Ret.

Have Egtfællerne Børn sammen forinden Egtteskabets Indgaaelse, erhverve ogsaa disse Børn, for saa vidt de ere umyndige (under 18 Aar), dansk Indfødsret.

§ 4.

Dansk Indfødsret kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henhold til Grundloven 28de Juli 1866 § 51.

Naturalisation af en Mand omfatter hans Hustru og umyndige ægte Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastlægges.

§ 5.

Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mand's Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, saafremt de ikke forblive her i Riget, dansk Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem.

Den, som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kongelig Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist skal være bleven Statsborger i et andet Land.

§ 6.

Dansk Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har dansk Indfødsret.

Have Egtfællerne Børn sammen forinden Egtteskabets Indgaaelse, tabe Børnene ligeledes dansk Indfødsret, for saa vidt de ere umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaa Egtteskab. Ere de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevare de deres danske Indfødsret.

§ 7.

Har en dansk Mand eller ugift Kvinde efter sit fyldte 18de Aar eller Enke eller frastilt Hustru efter Egtteskabets Opløsning i et uafbrudt Tidsrum af 10 Aar haft sit Hjemsted i Udlandet, taber den paagældende sin Indfødsret, jfr. dog § 8, medmindre Fraværelsen skyldes et offentligt Hverv for den danske Stat, eller Indfødsretten forbeholdes ved en inden nævnte Tidsrums Udløb for vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat i Overensstemmelse med derom fastsatte Bestemmelser afgiven skriftlig Erklæring. Saa-
Nr. 12. Befendtg. 11te Maj, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19. Marts 1898 kundgøres paa Island.

Nr. 12. kvæmt reglum þeim, er um það gilda. Til þess að viðhalda gildi þeirrar yfirlýsingar, 11. maí. verður að endurnýja hana á hverjum 10 ára fresti, talið frá síðustu yfirlýsingu.

Rjett til slíkrar yfirlýsingar hefur þó aðeins sá, er sjálfur hefur fluttzt úr landi, börn hans, og ekkjur þeirra.

Nú missir maður danskan rjett innborinna manna samkvæmt þessari grein, og nær það þá einnig til konu hans og ófullveðja barna skilgetinna, ef þau halda eigi áfram að dvelja hjer í ríki.

Með samningum við aðra þjóð má fella úr gildi eða takmarka gagnvart henni ákvæði þau, er getur um í þessari grein.

8. grein.

Sá er samkvæmt ákvæðum 7. gr. hefur misst danskan rjett innborinna manna, en er eigi orðinn ríkisborgari í öðru landi, ávinnur sjer hann á ný með því að taka sjer heimili hjer í ríki, eða enda án þess, með sjerstöku konungsleyfi.

Öðlist karlmaður á þenna hátt aptur rjett innborinna manna, verður kona hans og ófullveðja börn skilgetin hans og aðnjótandi, enda þótt þau haldi áfram að eiga heimili erlendis, og enda þótt hún hafi giptzt honum eða börnin sjeu fædd, eptir að hann hafði misst þann rjett, svo að þau höfðu ekki áður, með giptingunni eða fæðingunni, öðlazzt danskan rjett innborinna manna.

9. grein.

Óskilgetið barn móður, þeirrar er hefur danskan rjett innborinna manna, öðlast þann rjett við fæðinguna, hvort heldur það fæðist hjer í landi eða erlendis.

Þar sem skilgetið barn, samkvæmt lögum þessum, fylgir föður, að því er ríkisborgarastöðu þess snertir, fer um stöðu óskilgetins barns að því leyti eptir stöðu móður þess.

Þótt móðirin giptist manni öðrum en föður barna hennar, og ríkisborgarastada hennar breytist við það, þá hefur það þó enga breytingu í för með sjer á stöðu barnanna að því leyti.

10. grein.

Ef eigi er kunnugt um ríkisborgarastöðu einhverra barna hjer í ríki, ber að álíta, að þau hafi danskan rjett innborinna manna, þar til er annað verður upplýst.

11. grein.

2. gr. laga þessara nær og til þeirra, er fæddir eru áður en lögin öðlast gildi, en sem hafa þá enn eigi öðlast rjett innborinna manna eptir tilskipun 15. janúar 1776, 9. gr. þá er lög þessi öðlast gildi, fá konur þær danskan rjett innborinna manna, er þá lifa í hjónabandi með mönnum, er þenna rjett hafa.

Það fer að öðru leyti því að eins eptir ákvæðum þessara laga, hvort manni ber að öðlast eða missa rjett innborinna manna, að atvik þau, er því ráða, hafi gjörzt eptir að þau hafa öðlazzt gildi.

12. grein.

Lög þessi gjöra enga breytingu á gildandi ákvæðum um stöðu þeirra manna, er settzt hafa að hjer í landi eða haft fast aðsetur um hríð, en sem eru ekki innbornir. Nr. 12. Auglýsing 11. maí, er birtir á Íslandi lög 19. marz 1898 um að öðlast og missa rjett innborinna manna.

den Erklæring maa for vedvarende at have Gyldighed gentages inden hvert tiende Mars Nr. 12. 11te Maj.
Udløb, regnet fra sidste Erklærings Afgivelse.

Afgangen til at afgive den nævnte Erklæring tilkommer dog kun den, som selv er udflyttet, og hans Børn, samt Enker efter saadanne.

Tabet af dansk Indfødsret efter denne Paragraf omfatter ogsaa vedkommende Mand's Hustru og umyndige ægte Børn, for saa vidt de ikke forblive her i Riget.

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser kunne ved Overenskomst med en fremmed Magt ophæves eller indskrænkes lige over for samme.

§ 8.

Den, som ifølge Bestemmelserne i § 7 har tabt dansk Indfødsret, men ikke er bleven Statsborger i et andet Land, generhverver sin Indfødsret ved at tage Hjemsted her i Riget eller selv uden dette ved særskilt Tilladelse af Kongen.

Generhverves Indfødsretten paa denne Maade af Manden, tilkommer den ogsaa hans Hustru og umyndige ægte Børn, selv om de beholde Hjemsted i Udlandet, og uden Hensyn til, om Ægteffabet er stiftet eller Fødselen sket efter Mandens Tab af dansk Indfødsret og Ægteffabet og Fødselen saaledes ikke oprindelig have begrundet dansk Indfødsret for Hustruen og Børnene.

§ 9.

Uægte Barn, hvis Moder har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen dansk Indfødsret, hvad enten Fødselen foregaar her i Landet eller i Udlandet.

I de Tilfælde, hvor ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov ægte Barn følger Faderen, retter det uægte Barns statsborgerlige Stilling sig efter Moderens.

Forandres Moderens statsborgerlige Stilling som Følge af Ægteffab med en anden end Børnens Fader, sker derved ikke nogen Forandring med Hensyn til Børnens Indfødsret.

§ 10.

Børn, som findes her i Riget, uden at deres statsborgerlige Stilling kendes, anses indtil andet oplyses, som havende dansk Indfødsret.

§ 11.

Lovens § 2 faar Anvendelse ogsaa paa Personer, som ere fødte forinden Lovens Ikrafttræden, men da endnu ikke have opnaaet Indfødsret efter Forordning 15de Januar 1776 § 9. De Kvinder faa Indfødsret, som ved Lovens Ikrafttræden leve i Ægteffab med Mænd, der have dansk Indfødsret.

I øvrigt komme Lovens Bestemmelser kun til Anvendelse, saafremt det Forhold, der begrunder Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, ligger efter Lovens Ikrafttræden.

§ 12.

Denne Lov gør ingen Forandring i Henseende til den Retstillings, der efter hidtil gældende Regler tilkommer ikke-indfødte som Følge af, at de have taget Bopæl her i Landet eller have haft fast Ophold her en vis Tid.

Nr. 12. Befendtg. 11te Maj, hvorved Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 19de Marts 1898 kundgøres paa Island.

Nr. 12.
11. maí

13. grein.

Lög þessi ná til allra hluta Danaveldis, eins og lög þau fyrri um rjett innborinna manna, er þau koma í stað.

Lög þessi gilda eigi fyrir þá menn, er áskilinn er rjettur innborinna manna samkvæmt friðarsamningnum frá 30. október 1864, XIX. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 19. marz 1898

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Bardenfleth.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði innanríkismálanna 11. maí 1898.

Bardenfleth.

Schou.

§ 13.

Nr. 12.
11te Maj.

Denne Lov gælder ligejorn de ældre Bestemmelser om Indfødsret, i hvis Sted den træder, for alle Dele af den danske Stat.

Den gælder ikke for de Personer, hvem der i Henhold til Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 Art. XIX er forbeholdt Indfødsret.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Marts 1898.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Bardenfleth.

Hvilket herved kundgøres for alle vedkommende.

Indenrigsministeriet, den 11te Maj 1898.

Bardenfleth.

Schou.

Nr. 13.
12. maí.

Auglýsing

fyrir

Ísland útaf ófriðnum milli Bandaríkja Norður-Ameríku og Spánar.

Útaf ófriði þeim, er upp er kominn milli Bandaríkja Vesturheims og Spánar skal vísa til bráðabirgðalaga 29. f. m., er banna dönskum þegnum liðveizlu til handa ríkjum þeim, er í ófriði eiga, og skulum vjer jafnframt til skýringar fyrir verzlunarmenn og skipstjóra um það, hvers þeim ber að gæta eptir gildandi lögum og ákvæðum þjóðar-rjettarins, meðan á ófriðnum stendur, samkvæmt allrahæstu leyfi birta og brýna fyrir þeim greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Þá er íslenzkt verzlunarskip er tekið tali á sjó úti af herskipi eða löggiltu vík-ingaskipi annarshvors ófriðarríkjanna, er því skylt að sýna tafarlaust þau skjöl skipsins, er ræðir um í 2. gr. laga um skrásetning skipa 13. desember 1895, einkanlega þjóðernis- og skrásetningarskýrteinið, skipshafnarskrána, afgreiðsluvottorðið og farmskjölin. Ekkert skip má eptir þjóðarjettinum hafa tvennskonar skipaskjöl eða sigla með öðru flaggi en þess lands, er það er frá.

2. gr.

Enda þótt hvorugt ófriðarríkjanna hafi gengizt undir ákvæði Parísarsamningsins frá 16. apríl 1856, hafa þau þó hvort um sig látið það uppi opinberlega, að þau viðurkenni, að flagg hlutlausrar þjóðar verndi farm skips, nema hertæki, og að skipsfarma hlutlausrar þjóðar megi ekki hertaka á ófriðarskip, nema hertæki sje. Til hertækja ber að telja vopn, skotföng, fatnað og herbúnað og aðra unna muni, er beinlínis má nota til hernaðar, svo framarlega sem þeir eru ætlaðir öðruhvoru ófriðarríkjanna eða þegnum þeirra. Sömu leiðis geta sendibrjef eða skeyti til stjórnarvalda ófriðarríkjanna eða frá þeim fallið undir hertæki, er óleyfilegt er að flytja. Ef nauðsynlegt verður að gjöra breytingar á ákvæðum þeim, er um hertæki gilda, eða viðauka við þau, áskilur stjórnarráðið fyrir Ísland sjer að auglýsa hið nánara um það síðar.

Nr. 13. Auglýsing 12. maí fyrir Ísland útaf ófriðnum milli Bandaríkja Norður-Ameríku og Spánar.

Bekendtgørelse

Nr. 13.
12te
Maj.

for

Island i Anledning af den mellem de nordamerikanske Fristater og Spanien udbrudte Krig.

Paa Grund af den mellem de Forenede Stater af Amerika og Spanien udbrudt Krig bliver herved under Henvisning til foreløbig Lov af 29de f. M., hvorved det forbydes danske Underfaatter at understøtte krigsførende Magter, til nærmere Oplysning for handlende og Skibsførere om, hvad de ifølge den bestaaende Lovgivning og Folkerettens Bestemmelser under Krigen have at iagttage, ifølge allerhøjeste Bemyndigelse bekendtgjort og indskræppet følgende:

§ 1.

Naar islandsk Handelsfartøj paa Søen præges af nogen af de krigsførendes Krigsskib eller autoriseret Raperskib, har det paa Chefens Begæring uvægerlig at forevise de ved Lov om Skibes Registrering af 13de December 1895 § 2 foreskrevne Skibspapirer, navnlig Nationalitets- og Registrerings Certifikatet, Skibsbemandingslisten, Udklaringsbeviset og Ladningspapirerne. Intet Skib maa efter Folkeretten være forsynet med dobbelte Skibspapirer eller føre andet Flag end det Lands, hvortil det hører.

§ 2.

Ihvorvel ingen af de to krigsførende Magter har tiltraadt Pariserdeklarationen af 16de April 1856, foreligger der dog fra begge Parter officiel Udtalelse om, at de begge anerkende, at det neutrale Flag dækker Ladningen, med Undtagelse af Krigskontrebande, og at neutral Ladning, med Undtagelse af Krigskontrebande, ikke er Ophringelse underkastet om Bord i fjendtligt Skib. Som Krigskontrebande anses Vaaben, Ammunition, Beklædnings- og Udrustnings-Genstande og andre til Krigsbrug umiddelbart anvendelige forarbejdede Genstande, for saa vidt de ere bestemte til nogen af de krigsførende Magter eller deres Underfaatter. Ligeledes kunne Depecher fra og til nogen af de krigsførende Magters Regeringsautoriteter være Krigskontrebande, som det er forbudt at medføre. For det Tilfælde, at Forandringer eller Tillægsbestemmelser med Hensyn til Krigskontrebande skulde blive nødvendige, forbeholder Ministeriet for Island sig at bekendtgøre det videre fornødne.

Nr. 13.

13.
maí

3. gr.

Það er skylda skipstjóra að leita sjer upplýsinga um það eptir mætti, hvort höfn sú í öðru hveru ófriðarríkinu sje herkvíuð, er hann ætlar til. Nú er hann á leið til hafnar, er honum var ókunnugt um, að í herkvíum væri, tekinn tali af herskipi hins ófriðarríkisins, og er hann þá skyldur til þess, er foringi skipsins lætur hann vita hið sanna, að snúa aptur um hæl, og má eigi gjöra tilraun til að laumast inn á höfnina.

4. gr.

Ef skipstjóri þykist hafa ástæðu til umkvörtunar yfir meðferð þeirri, er hann hefur orðið fyrir af vopnuðum skipum annarshvors ófriðarríkisins, ber honum svo fljótt sem auðið er að senda kæru sína, annaðhvort til landshöfðingjans yfir Íslandi, stjórnar utanríkis-málanna, eða einhvers sendiherra eða verzlunarfulltrúa Danakonungs.

Í stjórnarráði Íslands, 12. maí 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

§ 3.

Skipperen har saa vidt muligt at skaffe sig Underretning om, hvor vidt den frigsførende Magts Havn, hvortil han agter sig, er blokeret. Dersom han ved Indsejlingen til en Havn, hvis Blokade ikke var ham bekendt, præges af den anden frigsførende Magts Krigsskib, og det af den kommanderende tilkendegives ham, at Havnen er blokeret, har han ufortøvet at fjerne sig derfra, uden at søge hemmelig at indsnige sig i Havnen.

Nr. 13.
12te
Maj.

§ 4.

For saa vidt nogen Skibsfører anser sig berettiget til at beklage sig over den Behandling, han har mødt af nogen af de frigsførendes armerede Skibe, har han snarest muligt at fremkomme med sin Reklamation til Landshøvdingen over Island, til Udenrigsministeriet eller til et kongeligt Gesandtskab eller Konsulat.

Ministeriet for Island, den 12te Maj 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 14.
12. maí.

Hafnarreglugjörð

fyrir

Ísafjarðar kaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefur þann 12. maí 1898 gefið út svofellda hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðar kaupstað.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs, hvort sem þau eru vörum fermd, með seglfestu eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farrúmsins í hvert sinn, er þau leggjast á höfninni eptir að þau hafa komið frá Danmörk eða útlöndum, eða, ef um skip ræðir, er fara aðeins millum hafna á Íslandi, þá, er þau í fyrsta sinn á árinu varpa akkerum á höfninni; og rennur gjald þetta einsog önnur þau gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, í hafnarsjóð Ísafjarðar. Er skip fermir eða affermir á höfninni, skal enn fremur gjalda 10 aura af hverri smálest.

Af skipum, er hafna sig optar en einu sinni á árinu á Ísafjarðarhöfn, greiðast gjöld þessi eigi að fullu nema hið fyrsta skiptið, er þau eru greidd á því ári, en aðeins með $\frac{3}{4}$ hin önnur skiptin.

Af skipum, er annaðhvort flytja farm í land eða frá landi, skal greiða framangreind gjöld, þá er lagzt er fyrir innan línu, sem hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásum á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð, en af öðrum skipum ekki nema lagzt sje fyrir innan línu, er hugsast dregin frá Norðurtanganum þvert yfir í stein eða annað merki á Kirkjubólshlíð, er sje málað hvítt að ofan en rautt að neðan. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líks.

II. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, er þegar eru talin, skal ennfremur greiða:

1. 2 aura um daginn af hverri smálest í skipi, er lagt hefur verið upp á Ísafjarðar fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, og
2. 2 aura af hverri smálest skips, er tekur eða kastar út seglfestu í landi kaupstaðarins.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. öll herskip og skemmtiskip, hveffar þjóðar sem eru,
2. öll skip danskra þegna, sem að fiskiveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er affa þeirra og útgjörð snertir, og

Nr. 14. Hafnarreglugjörð 12. maí fyrir Ísafjarðar kaupstað.

Havnereglement

Nr. 14.
12te Maj.

for

Isfjærd K bstad.

Ministeriet for Ísland har under 12te Maj 1898 anordnet følgende Havnereglement for Isfj rd Købstad.

I. Havnepenge.

Af alle Fartøjer (med de nedenfor anførte Undtagelser), som ere ansatte til Drægtighed, hvad enten de ere best vede med Gods, ballastede eller tomme, betales i Havneafgift af den fulde Drægtighed, hver Gang de ankre op p a Havnen efter at være ankomne fra Danmark eller Udlandet, eller for de Skibes Vedkommende, der kun sejle mellem  slandske Havne, første Gang de i Naret ankre op p a Havnen, 5 Ore for hver Ton, der ligesom de øvrige i dette Reglement ommeldte Afgifter tilfalde Isfj rd Havnekasse. Naar Fartøjet enten lader eller l sfer p a Havnen, betales der endvidere for hver Ton 10 Ore.

Naar et Skib flere Gange i samme Nar ankrer op p a Isfj rd Havn, erlægges disse Afgifter kun den første Gang, de i Narets Løb betales, med deres fulde Beløb, hvorimod der for de  vrige Gange kun erlægges $\frac{3}{4}$ af Afgifternes Beløb.

Af Fartøjer, som enten fra Land indtage eller til Land aff be Varer, erlægges de ovenanførte Afgifter, naar Opankring sker indenfor en Linie, der tænkes dragen fra de saakaldte Innri-B sar p a Kirkjub ls lid til saakaldet Urt steinn p a Gyrar slid, men af andre Fartøjer kun, naar de ankre indenfor en Linie, der tænkes dragen fra Nordurtangi tværs over til en Sten eller andet i Kirkjub ls lid anbragt M rke, der males hvidt foroven og rødt forneden. Afgiften erlægges ogs a af Fartøjer, som søge Havn p a Grund af  sdrift, Storm eller deslige.

II. Tillægsafgift.

Foruden de anførte Afgifter betales endvidere:

- 1) naar et Skib oplægges p a Isaf rd Strand for at ren es eller repareres, 2 Ore daglig for hver Ton, og
- 2) naar et Skib p a Købstadens Grund indtager eller udl sfer Ballast, 2 Ore for hver Ton.

III. Fritagelse for Havneafgift.

Fritagne for Havneafgift ere:

- 1) alle Orlogss ibe og Lystfartøjer, til hvilken Nation de end høre,
- 2) alle danske Unders atter tilhørende Fartøjer, som g a p a Fisteri under Íslands R yster, for saa vidt de hverken l sse eller lade andet, end hvad der vedrører Fangst og Udr stning, samt

- Nr. 14. 3. skip, er leita hafnar vegna sjóskemmda, enda þótt farmur þeirra hafi úr þeim verið
12. maí. fluttur, ef þau aptur flytja burt farminn allan og eigi annað.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má eigi taka í landi bæjarins annarstaðar en þar, er lögreglustjóri leyfir.
Eigi má kasta út seglfestu á höfninni nje flytja á land bæjarins, nema lögreglu-
stjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí þ. á., og skal endurskoða hana fyrir 1. janúar
1906.

Í stjórnarráði Íslands, 12. maí 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

- 3) Fartøjer, der søge Havn formedelst Søfæde, selv om deres Ladning maatte have Nr. 14.
 været opløst, hvis de igjen udføre hele den indbragte Ladning og ikke andet.

12te
Maj.

IV. Ballast.

Ballast maa ikke tages paa Byens Grund undtagen paa de Steder, som Politimesteren dertil anviser.

Ballast maa ikke udfastes paa Havnen og heller ikke oplægges paa Byens Grund uden Politimesterens Samtykke.

Nærværende Reglement træder i Kraft den 1ste Juli d. A., og bliver at undergive en Revision inden 1ste Januar 1906.

Ministeriet for Island, den 12te Maj 1898.

Rump.

Olafur Halldórsson.

Nr. 15.
4. júní.

Lög

um

breyting á gjaldheimtum til amtssjóða og sýslusjóða.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

1. grein.

Tilskipun um búnaðarskólagjald 12. febr. 1872, 3. og 4. gr., skal numin úr gildi. Búnaðarskólar þeir, er nú eru stofnaðir, eiga rjett á, að fá árlega úr jafnaðarsjóði hlutaðeigandi amts jafna upphæð búnaðarskólagjaldi því, er þeim nú er greitt.

2. grein.

Gjöldin til amts-jafnaðarsjóðanna, eptir niðurjöfnun amtsráðanna, skulu eptirleiðis greidd úr sjóðum sýslanna. Gjöldin skiptast á sýslufjelögin eptir samanlagðri tölu lausafjár- og fasteignarhundraða að tveim þriðjungum og eptir tölu verkfærra karlmanna að einum þriðjungi í hverju sýslufjelagi um sig.

3. grein.

Gjöldum þeim til sýslusjóðanna, er sýslunefndirnar jafna niður, skal eptirleiðis skipt á hrepps-fjelögin eptir samanlagðri tölu lausafjár- og fasteignarhundraða að tveim þriðjungum og eptir tölu verkfærra karlmanna að einum þriðjungi í hverju hrepps-fjelagi um sig.

4. grein.

Rjett er að hreppsnefnd, ef hún óskar þess, feli hlutaðeigandi sýslumanni innheimtu á gjöldum hrepps-búa til sýslusjóðsins, eptir niðurjöfnun hreppsnefndar, er hún þá sendir sýslumanni fyrir þann tíma, er hann tekur til.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. júní 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Rump.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 15.
4de
Juni.

Forandring i Oppebørselen af Afgiften til Amtskasser og Sysselskasser.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

§ 1.

Forordning om Afgift til Landbrugsskoler 12te Februar 1872 §§ 3 og 4 ophæves.

De allerede oprettede Landbrugsskoler have Ret til aarlig at erholde af vedkommende Amts Repartitionsfond et Beløb af samme Størrelse som den Landbrugsskoleafgift, de nu oppebære.

§ 2.

Afgiften til Amtsrepartitionsfondene efter Amtsraadenes Vigning udredes herefter af Sysselskasserne. Afgiften fordeles paa Sysselskommunerne for to Tredjedele i Forhold til det samlede Antal af deres Løsegodshundreder og Jordhundreder og for en Tredjedel i Forhold til Antallet af arbejdsføre Mandspersoner i hver Sysselskommune.

§ 3.

De af Sysselsforstanderskaberne paalignede Ydelser til Sysselskasserne skulle herefter fordeles paa Repskommunerne for to Tredjedele i Forhold til det samlede Antal af deres Løsegodshundreder og Jordhundreder, og for en Tredjedel i Forhold til Antallet af arbejdsføre Mandspersoner i hver Repskommune.

§ 4.

Hvis Repsforstanderskabet ønsker saadant, kan det overdrage vedkommende Sysselsmand Opfrævningen af Repsbeboernes Ydelser til Sysselskassen efter Repsforstanderskabets Vigning, som det i saa Fald tilstiller Sysselsmanden inden den af denne fastsatte Tid.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 4de Juni 1898.

Ministeriet for Island, den 4de Juni 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 16.
2. sept.

Auglýsing

um

að viðauki við lyfjaskrána skuli í lög leiddur á Íslandi.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefur hans hátign konunginum þóknast 31. ágúst þ. á. allramildilegast að fallast á:

að viðauki sá við lyfjaskrána frá 1893, er samþykktur var af konungi 18. desember síðastliðinn og síðar var gefinn út á prenti og heitir: »Tillæg og Rettelser til Pharmacopoea Danica 1893«, skuli frá 1. janúar 1899 í lög leiddur á Íslandi.

Frá framan greindum tíma skulu allir lyfsalar á Íslandi vera skyldir að hafa birgðir af öllum þeim nýju læknislyfjum, er tilgreind eru í tjeðum viðauka, og gæta þeirra leiðrjettinga, sem greindar eru í honum.

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 2. september 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Befendtgørelse

Nr. 16.
2den
Septbr.

om

Indførelsen af et Tillæg til Farmakopeen paa Island.

Paa Ministeriet for Islands derom nedlagte allerunderdanigste Førestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 31te August d. A. allernaadigst at befale, at det under 18de December f. A. allerhøjest approberede, og derefter under Titel af „Tillæg og Rettelser til Pharmacopoea Danica 1893“ i Trykken udgivne Tillæg til bemeldte Farmakopé fra 1ste Januar 1899 skal indføres paa Island.

Fra den nævnte Tid skulle alle Apothekere paa Island være forsynede med de i Tillæget angivne nye Præparater, og iagttage de i samme fastsatte Rettelser.

Hvilket herved beendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island den 2den September 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 17.
26. okt.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglingasamning milli konungsríkisins Danmerkur og konungsríkisins Belgíu.

Þann 18. dag júnímánaðar 1895 hefur hin konunglega danska stjórn og hin konunglega belgska stjórn gjört eptirfylgjandi verzlunar- og siglingasamning sín á milli á frönsku og fullgilt hann þann 26. dag s. m.

Samningur.

Það er áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi og hans hátign Belgíu konungi, að greiða fyrir og auka verzlunar- og siglingaviðskipti milli ríkja sinna; hafa þeir því ákveðið að gjöra með sjer samning í þessu skyni og kvatt til þess umboðsmenn hvor fyrir sína hönd:

Hans hátign Danmerkur konungur: herra barón K. T. T. O. Reedz-Thott, ráðaneytisforseta og utanríkismálaráðgjafa hans hátignar, og

Hans hátign Belgíu konungur: herra barón F. Daelmann, sjerstakan sendiherra hans hátignar og umboðinn ráðherra hjá hans hátign Danmerkur konungi,

og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær er hjer fara á eptir:

1. grein.

Verzlun og siglingar milli Danmerkur og Belgíu skulu í öllum efnum vera fullkomlega frjálsar. Að því er snertir verzlun, iðnað og siglingar, skulu allir þegnar hinna tignu samningsaðila njóta í konungsríkinu Danmörku og konungsríkinu Belgíu sömu rjettinda, einkarjettinda og hlunninda, sama frelsis, undanþágna og ívilnana, sem þarlendir menn eru eða verða aðnjótandi, og eigi má á þá leggja önnur eða hærri gjöld eða skatta en þá, sem lagðir eru eða verða á þarlenda menn, þó með þeim undantekningum, er áskildar eru og greindar í samningi þessum.

Það er samkomulag, að á verzlunarfarendur frá öðru ríkinu megi leggja einkaleyfisskatt í hinu, en þó má hann eigi hærri vera en einkaleyfisskattur sá, er verzlunarfarendur annara þjóða greiða.

2. grein.

Þegnar annars samningsaðilans, er dvelja í ríkjum, löndum eða nýlendum hius, skulu hafa fullt frelsi til að skipa sjálfir málum sínum eins og innlendir menn eða fela
Nr. 17. Augl. 26. okt. um verzlunar- og siglingasamning milli konungs. Danmerkur og konungs. Belgíu.

Bekendtgørelse

Nr. 17
26de
Oktbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Belgien afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Under 18de Juni 1895 er der mellem den fgl. Regering og den fgl. belgiske Regering i det franske Sprog blevet afsluttet og under 26de j. M. ratificeret følgende Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Traktat.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Belgiernes Konge, ledsagede af Dnsket om at lette og udvide Handels- og Skibsfarts-Forbindelserne mellem deres respektive Stater, have besluttet til den Ende at indgaa en Traktat og have udnævnt til deres Befuldmægtigede, nemlig:

Hans Majestæt Kongen af Danmark Allerhøjstfammes Konsejlspræsident og Udenrigsminister Hr. K. T. T. D. Baron Reedtz-Thott,

Hans Majestæt Belgiernes Konge Højfammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark Hr. F. Baron Daelmann, hvilke, efter at have meddeelt hinanden deres Fuldmagter, der ere befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Handelen og Skibsfarten imellem Danmark og Belgien skal i et og alt være fuldstændig fri. Enhver af de høje kontraherende Parter's Undersaatter skal i Kongeriget Danmark og i Kongeriget Belgien med Hensyn til Handel, Industri og Skibsfart nyde de samme Rettigheder, Privilegier, Friheder, Begunstigelser, Fritagelser og Lettelser, som ere tilstaaede eller maatte blive tilstaaede Landets egne Børn, og kan ikke underkastes andre eller højere Skatter og Afgifter, end dem, der ere eller maatte blive paalagte disse, dog med Forbehold af de Undtagelser, der fremgaa af nærværende Traktat.

Det er vedtaget, at der kan paalægges handelskrejsende fra hvert af de to Lande i det andet Land en Patentafgift, hvis Beløb dog ikke maa overstige Beløbet af den Patentafgift, der erlægges af andre Nationers handelskrejsende.

Artikel 2.

Den ene af de kontraherende Parter's Undersaatter, som opholde sig i den anden Parts Stater, Besiddelser og Kolonier, skulle henholdsvis have Frihed til, ligesom Landets egne Børn, at ordne deres Sager ved egen Hjælp eller at betroe dem til enhver andens Omfjorg, Nr. 17. Bef. 26de Oktbr. om en mell. Kongeriget Danmark og Kongeriget Belgien affl. Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 17. þau hverjum öðrum á hendur, er þeir vilja, svo sem verzlunarmiðlum, verzlunarstjórum, erindrellum eða túlkum. Þeir hafa fjálsar hendur í vali þessara manna, og eru eigi skyldir að greiða laun eða þóknun neinum, er þeim hefur eigi litizt að nota; kaupendum og seljendum er að öðru leyti fullfrjálst að semja með sjer um kaup sín og ákveða verð á vörum þeim öllum og munum, er innfluttar eru eða eiga út að flytjast, með þeim skil-daga að þeir hagi sjer eptir toll-lögum og tilskipunum landsins.

3. grein.

Danir skulu í Belgíu og Belgir skulu í Danmörku undanþegnir herþjónustu bæði á sjó og landi, svo og þjónustu í þjóðverði og landvarnarliði, og eigi má vegna fasteigna þeirra eða lausafjár leggja þeim aðrar byrðar, skatta eða álögur á herðar eða setja þeim aðrar skorður, en þær, er landsmenn eiga sjálfir við að búa.

4. grein.

Í Belgíu skulu þau skip talin dönsk, er sigla undir dönskum fána, en í Danmörku þau skip belgsk, er sigla undir belgskum fána, ef skipin hafa meðferðis skjöl þau og skilríki, er samkvæmt lögum þess landsins, er þau eiga heima í, eru nauðsynleg til þess að sanna þjóðerni verzlunarskipa.

5. grein.

Skip annars hins tigna semjanda, er koma til eða fara frá höfnum hins, með kjölfestu eða farm, skulu án tillits til þess, hvaðan þau koma eða hvert þau eiga að fara, í alla staði sæta hinum sömu kjörum og innlend skip. Ber þeim eigi, þá er þau koma þangað, meðan þau dvelja þar, eða þá er þau fara þaðan, að gjalda hærri lestar-, vita-, hafnsögu-, hafnar-, skipsdráttar- eða sóttvarnargjöld eða aðrar álögur, er hvíla á skipinu sjálfu, hvað svo sem þær heita, en þær, er lagðar eru eða kynnu að verða á inn-lend skip, og kemur í sama stað niður, hvort gjöld þessi eiga að renna í ríkissjóð eða til opinberra embættismanna, sveitarfélaga, fjelaga eða stofnana, eða þeirra krafizt fyrir þeirra hönd.

6. grein.

Um legu skipa, ferming eða afferming á höfnum, í skipalægi, innhöfnum eða hafnardældum, og að því er yfirleitt snertir hverskyns reglur og fyrirskipanir um verzlunarskip, skipshafnir þeirra eða farm, þá er það samkomulag, að eigi megi veita skipum annars hins tigna semjanda nokkur þau einkarjettindi eða hlunnindi, er eigi sjeu einnig veitt skipum hins, þar eð það er beggja vilji, að skip þeirra skuli að þessu leyti njóta fullkomins jafnrættis.

7. grein.

Skipum frá öðru ríkinu, er koma inn á hafnir hins til þess að bæta á hleðslu, eða afferma þar að nokkru leyti, skal heimilt, ef þau annars fullnægja lögum og tilskipunum þess landsins, að halda innanborðs þeim hluta farmsins, er á að fara til ann-arar hafnar innanlands eða utan, og að flytja hann út aptur, án þess að þau þurfi að greiða nokkurn toll af síðastgreindum hluta farmsins, þó að tilsjónargjaldi undanteknu; en það gjald má á hinn bóginn einungis heimta samkvæmt taxa þeim, er lögboðinn er fyrir siglingar landsins sjálfs.

Nr. 17. Augl. 26. okt. um verzlunar- og siglingasamning milli konungs. Danmerkur og konungs. Belgíu.

saasom Mæglere, Handelsfaktorer, Agenter eller Tolle. De skulle ikke være bundne i deres Nr. 17. Balg eller være pligtige at erlægge noget Salær eller Godtgørelse til dem, som de ikke have fundet for godt at benytte i den omhandlede Henseende; det skal i øvrigt staa Sælger og Køber fuldstændig frit for tilsammen at afflutte deres Handler og bestemme Priesen paa alle Varer og alt Gods, som enten er indført eller bestemt til Udførsel, under Betingelse af, at de holde sig Landets Tolданordninger og Toldlove efterrettelige. 26de
Oktbr.

Artikel 3.

Danske i Belgien og Belgiere i Danmark skulle være fritagne saavel for Militærtjeneste til Lands og til Søs, som for Tjeneste i Nationalgarder og Nationalvæbninger og kunne ikke underkastes for deres Løse og faste Ejendommers Vedkommende andre Byrder, Indskrænkninger, Afgifter eller Paalæg end saadanne, der tillige rammer Landets egne Børn selv.

Artikel 4.

Som danske Skibe og som belgiske Skibe skulle henholdsvis i Belgien og i Danmark de Skibe betragtes, der sejle under de respektive Flag, og som medføre de Skibspapirer og Dokumenter, der til Godtgørelse af Handelskibes Nationalitet udkræves af den Stats Lovgivning, hvor de henholdsvis høre hjemme.

Artikel 5.

En af de høje kontraherende Parter Skibe, som indkomme i Ballast eller med Ladning i den andens Havne eller udgaa fra samme, ville, uden Hensyn til Afgangs- eller Bestemmelsesstedet, i alle Henseender blive behandlere paa lige Fod med Landets egne Skibe. Saavel ved Indgaaende, som under Opholdet, og ved Udgaaende skulle de ikke erlægge højere Tonnage-, Fyr-, Lods-, Havne-, Bugserings-, Karantæneafgifter eller andre Byrder, der hvile paa Skibets Skrog, af hvad Navn nævnes kan, hvad enten de oppebæres til Fordel for Staten, offentlige Embedsmænd, Kommuner, Korporationer eller Anstalter eller paa saadannes Begne, end dem, der ere eller maatte blive paalagte Landets egne Skibe.

Artikel 6.

Hvad angaar Skibenes Anbringelse, Ladning og Losning i Havne, Rede, Indrehavne og Bassiner og overhovedet med Hensyn til alle Formaliteter og Bestemmelser, som skulle overholdes af Handelskibe, deres Besætninger og deres Ladninger, er det vedtaget, at der ikke skal kunne tilstaa den ene af de høje kontraherende Parter Skibe noget Privilegium eller nogen Begunstigelse, som ikke ligeledes er tilstaaet den andens Skibe, idet det er begge Parter Willie, at deres Skibe i saa Henseende skulle stilles paa fuldstændig lige Fod.

Artikel 7.

Enhver af de to Staters Skibe, der løbe ind i den andens Havne for at fuldstændiggøre deres Ladning eller losse en Del af samme, kunne, naar de ellers rette sig efter de respektive Staters Love og Anordninger, beholde om Bord den Del af Ladningen, som maatte være bestemt til en anden Havn, enten i samme Land eller i et andet, og atter udføre den, uden at være nødsaget til for den sidstnævnte Del af deres Ladning at betale nogen Toldafgift, med Undtagelse af Tilhynsafgifter, som i øvrigt ikkun kunne oppebæres efter den for Landets egen Skibsart bestemte Takst.

Nr. 17. Bek. 26de Oktbr. om en mell. Kongeriget Danmark og Kongeriget Belgien affl. Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 17.
26. okt.

8. grein.

Hverskonar vörur, er lögheimilað er eða kann að verða að flytja á dönskum skipum inn á danskar hafnir, skal og heimilt að flytja inn á greindar hafnir á belgskum skipum, án þess á þær sjeu lögð önnur eða hærri gjöld en þau, er lögð eru á samskonar vörur, þá þær eru fluttar inn á skipum frá landinu sjálfu.

Hverskonar vörur, er lögheimilað er eða kann að verða að flytja á belgskum skipum inn á hafnir í Belgíu, skal og hins vegar heimilt að flytja inn á greindar hafnir á dönskum skipum, án þess að á þær sjeu lögð önnur eða hærri gjöld en þau, er lögð eru á samskonar vörur, þá þær eru fluttar inn á skipum frá landinu sjálfu.

Undantekning frá samningi þessum er gjörð að því er snertir blunnindi þau, er veitt eru eða kunna að verða í öðru hvoru landinu afurðum af fiskveiðum innanlands; þó skuldbindur hvor hinna tignu samningsaðila sig til þess að láta hinn sæta jafngóðum kjörum í þessu efni eins og þær þjóðir, er beztum kjörum sæta.

9. grein.

Eigi má á neinskonar vörur, er fluttar eru út frá Danmörku á belgskum skipum eða frá Belgíu á dönskum skipum, án tillits til þess hvert vörurnar eiga að fara, leggja önnur gjöld eða skipa öðru vísi fyrir um útflutninga þeirra, en gjört væri, ef þær væru fluttar út á innlendum skipum; og án tillits til þess hvort skipin, er vörurnar eru fluttar út á, fara undir dönskum eða belgskum fána, skulu þær njóta allra verðlauna þeirra, toll-uppbóta og annara hlunninda, er í hvoru landinu um sig eru veitt eða kunna að verða veitt innlendum siglingum.

10. grein.

Frá því að vörur eru lagðar til geymslu og þangað til þær eru teknar aptur úr geymslu til yfirflutnings, útflutnings á ný eða afneyzlu, og meðan tímabil það, er lög-ákveðið er um vörugeymslu, eigi er útruonið, skal á báðar bliðar farið með vörurnar á sama hátt og með þær væri farið, ef þær væru fluttar inn á innlendum skipum.

Á þessar vörur skal aldrei leggja hærri geymslugjöld og eigi skipað öðru vísi fyrir um meðferð þeirra, en gjört væri, ef þær væru innfluttar á innlendum skipum eða frá landi, er sætir beztum kostum í þessum efnun.

11. grein.

Hvorugum semjandanna skal heimilt að taka nokkur yfirflutningsgjöld af neinskonar vörum hins, er fluttar verða yfir land hans; eigi skal þó fara í bága við sjerstök ákvæði, er gjörð eru um púðurflutning, hervopna eða skotfæra.

Semjendur heita hvor öðrum jafnrjetti við þjóðir þær, er beztum kjörum eiga að sæta, í öllum þeim efnun, er snerta vöruflytninga yfir lönd þeirra.

12. grein.

Hvorugur hinna tignu samningsaðila mun gefa út innflutnings-, útflutnings- eða yfirflutningsbann gegn hinum, nema því banni sje jafnframt beitt gegn öðrum þjóðum; eru þó undanþegin bönn eða bráðabirgðarskorður, er öðrum hvorum aðilanum kynni að virðast nauðsyn á að koma á vegna almennrar heilbrigði, eða til þess að koma í veg fyrir útbreiðslu á fjenadaísýki eða firra menn uppskerutjóni, eða vegna ófriðar.

Nr. 17. Augl. 26. okt. um verzlunar- og siglingasamning milli konungsr. Danmerkur og konungsr. Belgíu.

Artikel 8.

Nr. 17.

26de
Oktbr.

Alle Slags Varer, hvis Indførsel i danske Havne er eller maatte vorde lovlig tilladt paa danske Skibe, kunne indføres i disse Havne paa belgiske Skibe, uden at underkastes andre og højere Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, end hvis de samme Varer indførtes paa Landets egne Skibe.

Omvendt kunne alle Slags Varer, hvis Indførsel i belgiske Havne er eller maatte vorde lovlig tilladt paa belgiske Skibe, ligeledes indføres paa danske Skibe, uden at underkastes andre eller højere Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, end hvis de samme Varer indførtes paa Landets egne Skibe.

Der gøres en Undtagelse fra nærværende Traktats Bestemmelser med Hensyn til de Fordele, der i det ene eller det andet af de respektive Lande ere eller maatte blive Udbyttet af de indenlandske Jærskerier til Del; imidlertid forpligter hver af de høje kontraherende Parter sig til i denne Henseende at behandle den anden lige med de mest begunstigede Nationer.

Artikel 9.

Varer af enhver Art, der udføres fra Danmark i belgiske Skibe eller fra Belgien i danske Skibe, ligegyldig hvorhen de ere bestemte, skulle ikke underkastes andre Afgifter eller Udførselsformaliteter, end om de vare udførte i indenlandske Skibe, og, hvad enten de fare under det ene eller det andet Flag, skulle de belagtiggøres i alle Premier eller Toldgodtgørelser eller andre Begunstigelser, som ere eller blive, i hvert af de to Lande, tilstaaende den indenlandske Skibsfart.

Artikel 10.

I den ved hvert af de Landes Love for Vare-Oplag bestemte Tid skulle Varerne, indtil de atter udtages til Gennemførsel, eller for at overgaa til Forbrug, fra begge Sider behandles, som om de vare indførte under Landets eget Flag.

I intet Fald skulle de omhandlede Genstande erlægge højere Oplagsafgift eller være underkastede andre Formaliteter, end om de vare indførte under Landets Flag eller indkomne fra et Land, der nyder Vestbegunstigelsesret.

Artikel 11.

Varer af enhver Art, der føres igennem en af de to Stater, skulle gensidigt være fritagne for enhver Transitaafgift, dog at der ikke handles i Strid med de særegne Bestemmelser vedrørende Krudt samt Krigs-Vaaben og Ammunition.

Behandling som mestbegünstiget Nation er gensidigt tilfiktet ethvert af de to Lande med Hensyn til alt, hvad der angaar Transitten.

Artikel 12.

Ingen af de høje kontraherende Parter vil imod den anden Part udstede Indførsels-, Udførsels- eller Gennemførselsforbud, som ikke samtidigt finder Anvendelse paa alle andre Nationer, med Undtagelse af saadanne Forbud og midlertidige Indskrænkninger, som den ene eller den anden Part maatte finde det nødvendigt at forordne af Sundhedshensyn, for at forhindre Udbredelse af Kvæghygdomme eller Ødelæggelse af Afgrøder eller i Betragtning af Krigsforhold.

Nr. 17. Bef. 26de Oktbr. om en mell. Kongeriget Danmark og Kongeriget Belgien affl. Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 17.
26. okt.

13. grein.

Eptir gildandi lögum og tilskipunum fer um heimild til strandsiglinga hafna á milli í löndum, eignum og nýlendum beggja ríkja. Þó er það samkomulag milli hinna tignu samningsaðila, að skip og þegnar annars skuli í löndum hins, eignum og nýlendum í hvívetna njóta hlunninda þeirra og einkarjettinda, e veitt eru eða veitt kunna að verða þjóðum þeim, er beztum kostum eiga að sæta.

14. grein.

Hvorugur hinna tignu samningsaðila mun leggja önnur eða hærri innflutningsgjöld á jarðar- eða iðnaðarafurðir hins, en þau, er lögð eru eða lögð kunna að verða á samskonar afurðir frá hverju öðru landi sem er.

Hvor samningsaðilinn um sig skuldbindur sig til þess að láta hinn njóta góðs af sjerhverjum hlunnindum, forrjettindum eða ívilnunum, að því er snertir innflutnings- eða útflutningstollskrár, er hann kynni að veita einhverju öðru ríki.

15. grein.

Hinir tignu samningsaðilar lýsa yfir því, að hverskonar fjelögum, er leggja stund á verzlun, iðnað eða hafa annað fjárhagslegt angnamið og stofnuð era eða viðurkennd samkvæmt lögum annars landsins, skuli heimilt, hvar sem er í löndum og landeignum hins aðilans, að framfylgja rjettindum sínum og að sækja og verja mál fyrir dómstólunum, án þess það sje öðrum skildaga bundið en þeim, að þau hlýði lögum þeim, er gilda í greindum ríkjum og landeignum. Þesskonar fjelög, er heima eiga í löndum annars hins tigna samningsaðila, skulu í löndum hins mega njóta rjettinda þeirra, sem kunna að verða veitt áþekktum fjelögum frá hverju öðru landi sem er.

Það er samkomulag, að framanskrað ákvæði skuli ná jafnt til þeirra fjelaga, er stofnuð eru eða viðurkennd áður en samningur þessi er undirritaður, og til þeirra, er síðar verða stofnuð eða viðurkennd.

16. grein.

Ef svo ber til, að skip, vörur eða aðrir munir, er Danir eða Belgir eiga, verða teknir af sjóræningjum innan umráða annars hvors samningsaðilans eða á rúmsjó, og fluttir inn á hafnir, skipalægi, flóa, innhafnir eða fljót í löndum eða landhelgi hins aðilans eða handsamaðir þar, þá skal þeim skilað aptur til eiganda gegn því að hann greiði kostnað þann, er leitt kann að hafa af því að ná þessu aptur frá vikingunum, og sem ákveðinn skal af hlutaðeigandi dómstólum, þegar eignarrjetturinn hefur sannaður verið fyrir dómi og sje krafa um framsöluna gjörð innan eins árs af málsaðilum, umboðsmönnum þeirra, eða erindrekum hlutaðeigandi stjórna.

17. grein.

Hvorugum hinna tignu samningsaðila skal heimilt í nokkurri þeirri grein, er snertir siglingar, verzlun eða fiskiveiðar, að veita neinu öðru ríki nein einkarjettindi, hlunnindi eða undanþágur, nema þau sjeu og jafnskjótt látn ná til þegna hins aðila.

18. grein.

Ákvæði samnings þessa snerta ekki sjerstök hlunnindi, er annarhvor hinna tignu

Artikel 13.

Nr. 17.
26de
Oktbr.

Tilladelse til at drive Kystfart fra Havn til Havn i de to respektive Lande, Besiddelser og Kolonier afhænger af de gældende Love og Anordninger. Dog er det vedtaget mellem de høje kontraherende Parter, at den enes Skibe og Undersaatter skulle i enhver Henseende i den andens Lande, Besiddelser og Kolonier nyde de Begunstigelser og Privilegier, som ere eller maatte blive tilstaaede de mest begunstigede Nationer.

Artikel 14.

Hverken den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter vil paalægge den anden Parts Jordbunds- og Industri-Frembringelser andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile enhver anden fremmed Stats Frembringelser af samme Slags.

Enhver af de to Parter forpligter sig til at lade den anden Part nyde godt af enhver Begunstigelse, Privilegium eller Nedsættelse i Indførsels- eller Udførsels-Toldtarifferne, som en af dem maatte tilstaa en tredje Magt.

Artikel 15.

De høje kontraherende Parter erklære gensidigt at ville tilstede alle Selskaber og andre Foreninger af kommerciel, industriel og finansiel Karakter, der ere dannede eller tilsladte i Henhold til et af de to Landes særskilte Lovgivning, at udøve deres Rettigheder og at give Nåde for Domstolene, enten for at anlægge Sag eller for at forsvare sig under en saadan, i den anden Magts Stater og Besiddelser paa deres hele Omraade, uden anden Betingelse end at holde sig disse Staters og Besiddelsers Love efterrettelige. Saadanne Selskaber og Foreninger, der have Sæde paa den ene af de høje kontraherende Parter's Territorium, skulle paa den anden Parts Territorium kunne udøve de Rettigheder, som maatte tilstaaes lignende Selskaber fra alle andre Lande.

Det er vedtaget, at de foregaaende Bestemmelser ere anvendelige saavel paa de Selskaber og Foreninger, der ere dannede eller tilsladte tidligere, end nærværende Traktat undertegnedes, som ogsaa paa dem, der maatte blive det senere.

Artikel 16.

Skibe, Varer og Effekter, tilhørende Danske eller Belgiere, der maatte blive opbragte af Søprøvere inden for Grænserne af de to kontraherende Parter's Jurisdiktion eller i aaben Sø, og som maatte blive indbragte eller antrufne i Havne, Rede, Bugter, Indrehavne og Strømme inden for den anden kontraherende Parts Omraade, skulle udleveres til deres Ejere eventuelt imod Betaling af Genopbringelsesomkostningerne, der blive at fastsætte af vedkommende Domstole, naar Ejendomsretten er retslig bevist og Begæring om Udlivering inden et Mars Forløb fremkommer fra de paagældende Parter, deres befuldmægtigede eller de vedkommende Regeringers Agenter.

Artikel 17.

I alt, hvad der vedrører Skibsfart, Handel og Fiskeri, kunne de høje kontraherende Parter ikke tilstaa nogen anden Stat noget Privilegium, Begunstigelse eller Fritagelse, uden at samme tillige og øjeblikkelig udstrækkes til deres respektive Undersaatter.

Artikel 18.

Bestemmelserne i nærværende Traktat finde ikke Anvendelse paa Indrømmelser, som Nr. 17. Bef. 26de Oktbr. om en mell. Kongeriget Danmark og Kongeriget Belgien affsl. Handels- og Stibsfarts-Traktat.

Nr. 17. samningsaðila hefur veitt eða kann að veita nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir verzlun
26. okt. á landamærum, þó því að eins, að hlunnindi þessi sjeu eigi látin ná lengra en til nágranna-
ríkja.

19. grein.

Ákvæði samnings þessa ná eigi einungis til konungsríkisins sjálfs að meðtöldum
Færeyjum, heldur einnig til:

Íslands; en þó svo, að 1. grein hans kemur eigi að fullum notum, nema hlutað-
eigandi hafi tekið sjer fast aðsetur í hinu danska ríki, og að belgsk fiskiskip geta eigi
borið 5. grein fyrir sig til þess að losast við að greiða hafnargjöld þau á tilteknum íslenskum
höfnum, er dönsk skip eru undanþegin frá að greiða; en að öðru leyti skal Belgía í þessum
efnum njóta jafnrættis við þjóð þá, er bestum kjörum á að sæta;

Vesturheimseyja Dana, nema að því er áhrærir fyrsta atriði 11. greinar; á hinn
bóginn skal eigi heimilt að heimta hærri yfirflutningstoll á eyjum þessum af belgskum
vörum, en af dönskum vörum.

Aptur á móti snertir samningur þessi eigi Grænland, því þar eru verzlun og sigl-
ingar áskildar hinum danska ríkissjóði.

20. grein.

Hinir tignu samningsaðilar eru sammála um að vísa til gjörðardóms vafamálum
öllum þeim, er útskýringar eða framkvæmdir á samningi þessum kynnu að leiða til.

21. grein.

Samningur þessi skal standa í 10 ár, talið frá þeim degi, er fullgilding hans fór fram.

Nú hefur hvorugur hinna tignu samningsaðila tólf mánuðum áður en hinn tiltekni
tími er liðinn, tilkynnt hinum, að hann ætli að láta samninginn falla úr gildi, og stendur
hann þá þar til eitt ár er liðið frá þeim degi, er annarhvor hinna tignu samningsaðila hefur
sagt honum upp.

22. grein.

Samning þenna skal fullgilda og skal skipzt á fullgildingum svo fljótt sem unnt er.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað undir samninginn og sett innsigli
sín á hann.

Samið í tvennu lagi í Kaupmannahöfn 18. júní 1895.

Reedtz-Thott.

(L. S.)

Daelmann.

(L. S.)

Þetta gjörist hjer með almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 26. október 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

af en af de høje kontraherende Stater ere eller maatte blive tilstaaede tilgrænsende Stater for Nr. 17. at lette Grænsehandelen, for saa vidt ikke disse Indrømmelser udstrækkes til en Ikke-Grænsestat. 26de Oktbr.

Artikel 19.

Bestemmelserne i nærværende Traktat ere anvendelige ikke blot paa det egentlige Kongerige, deri indbefattet Færøerne, men ogsaa:

paa Island — med det Forbehold, at den fuldstændige Anvendelse af Artikel 1 er betinget af, at vedkommende har erhvervet fast Hjem i det danske Monarki, og at Artikel 5 ikke kan paaberaabes af belgiske Fiskerskibe for i visse islandske Havne at opnaa den Fritagelse for Havneafgifter, der er indrømmet danske Fiskerskibe; i begge disse Henseender er i øvrigt Behandling som mestbegunstiget Nation tilfiktet Belgien;

paa de dansk-vestindiske Øer, dog med Undtagelse af, hvad der angaar det første Punktum i Artikel 11; der kan i øvrigt ikke afkræves belgiske Varer højere Transittold paa disse Øer, end der paalægges danske Varer.

Derimod vedrører nærværende Traktat ikke Grønland, hvor Skibsfarten og Handelen ere forbeholdte den danske Statskasse.

Artikel 20.

De høje kontraherende Parter ere enige om at bruge Boldgift i alle Tvivlsspørgsmaal, som Fortolkningen eller Udførelsen af nærværende Traktat maatte give Anledning til.

Artikel 21.

Nærværende Traktat skal gælde i 10 Aar at regne fra den Dag, da Ratifikationerne udveksles.

§ Tilfælde af, at ingen af de to høje kontraherende Parter har, tolv Maaneder før Udløbet af den nævnte Periode, anmeldt sin Hensigt at lade dens Virkninger ophøre, forbliver Traktaten forbindende indtil Udløbet af et Aar at regne fra den Dag, da den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter har op sagt den.

Artikel 22.

Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne af samme skulle udveksles, saa snart ske kan.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede undertegnet den og paatrykt den deres Baabensjegl.

Udfærdiget i Kjøbenhavn i dobbelt Eksemplar, den 18de Juni 1895.

Reedtz-Thott.

(L. S.)

Daelman.

(L. S.)

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 26de Oktober 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 18.
26. okt.

Auglýsing

um

um samning milli Danmerkur og Rússlands um mælingar skipa.

Samkvæmt auglýsing frá stjórnarráði utanríkismálanna 6. júní 1896 hefir 14. maí s. á. gjörður verið í St. Pjetursborg á frönsku svofelldur

samningur.

Sökum breytinga þeirra, er gjörðar voru í Danmörku þann 10. marz 1895 á aðferðinni við mælingu verzlunarskipa, lýsa undirritaðir, er stjórnir þeirra hafa veitt þeim til þess tilhlýðilegt umboð, yfir því, að samningur sá, er gjörður var þann ²⁸/₁₆. ágúst 1883, skal úr gildi numinn, en í hans stað koma nýr samningur, sá er hjer greinir:

1. grein.

Heimilt er dönskum skipum, er mæld eru samkvæmt mælingaraðferð Moorsoms, að fara inn á hafnir í keisaradæminu Rússlandi, og rússneskum skipum, er mæld eru samkvæmt greindri aðferð, að fara inn á danskar hafnir, og þarf eigi skipagjaldanna vegna að fara fram nein ný mæling á þeim. Til rússneskra skipa teljast skip frá stórhertogadæminu Finnlandi.

Upphæð skipagjaldanna fer eptir nettó-smálestatali skipanna.

2. grein.

Reglur þær, er fyrir skipaðar eru í finnsku skipamælingarákvæðunum, eru eigi í fullu samræmi við reglur þær, er dönskum lögum samkvæmt skal gætt, er ákveða skal stærð skipsrúma þeirra, er greind eru í viðaukareglugjörðinni frá 10. marz 1895 við skipamælingareglugjörðina dönsku frá 7. september 1867, þátt H. og þátt F, staðlið g, og skal því þegar finnsk skip koma til danskra hafna fara eptir dönsku reglugjörðinni, er draga skal skipsrúm þessi frá, en tölur þær, er greindar eru í mælingarskírteinunum, skulu lagðar til grundvallar fyrir útreikningnum án þess að skipið sje mælt af nýju. Skipsrúm þau, er ræðir um, eru: vistarverur kiptjóra og háseta, leiðarmálsrúm, og vatnskjölfestuhólf (water ballast) í skipum þeim, er tvöfaldan botn hafa.

Þá er dönsk skip koma til finnskra hafna, skal áðurgreindur frádráttur gjörður samkvæmt finnsku reglugjörðinni, en tölur þær, sem greindar eru í mælingarskírteinunum, skulu lagðar til grundvallar fyrir útreikningnum án þess að skipið sje mælt af nýju.

Nr. 18. Augl. 26. okt. um samning milli Danmerkur og Rússlands um mælingar skipa.

Bekendtgørelse

Nr. 18.
26de
Oktbr.

angaaende

en mellem Danmark og Rusland affluttet Deklaration om Skibes Maaling.

Ifølge Bekendtgørelse fra Udenrigsministeriet af 6te Juni 1896 er der under 14de Maj s. A. i St. Petersborg i det franske Sprog bleven udfærdiget følgende

Deklaration.

Som Følge af de i Danmark den 10de Marts 1895 foretagne Endringer i Systemet for Maalingen af Handelskibe have de undertegnede, behørigt befuldmægtigede dertil af deres Regeringer, vedtaget, at den under ²⁸/₁₆ August 1883 udvekslede Deklaration skal ophøre at gælde og erstattes af en ny Deklaration saa lydende:

Artikel 1.

Danske Skibe, maalte efter den Moorsomske Metode, skulle modtages i Kejserdømmet Ruslands Havne, og russiske Skibe (derunder indbefattet Skibe fra Storhertugdømmet Finland), maalte efter samme System, skulle modtages i danske Havne, uden at underkastes nogen som helst ny Maaling af Genhyn til Erlæggelsen af Skibsfartsafgifter.

Disse Afgifter beregnes af Netto-Tonnagen.

Artikel 2.

Da Reglerne i de finske Skibsmaalingsbestemmelser ikke ganske stemme med de danske Regler om Fremgangsmaaden ved Beregningen af de i Tillægsinstruktionen af 10de Marts 1895 til den danske Skibsmaalings-Instruktion af 7de September 1867 Afsnit H og Afsnit F Bogstav g ommeldte Rum, nemlig Skipperens og Mandstabet's Opholdsrum, Bestiklufajet og Rum til Vandballast (water ballast) i Skibe med dobbelt Bund, skulle Afdragene herfor beregnes for finske Skibe i dansk Havn efter den danske Instruktion, men paa Grundlag af de i Maalings-Certifikaterne opgivne Tal uden nogen Ommaaling af Skibet.

For danske Skibe i finske Havne blive nyseævnte Fradrag at beregne efter det finske Reglement paa Grundlag af de i Maalings-Certifikaterne angivne Tal uden nogen Ommaaling af Skibet.

Nr. 18. Bek. 26de Oktbr. ang. en mellem Danmark og Rusland affluttet Deklaration om Skibes Maaling.

Nr. 18.
26. okt.

3. grein.

Reglur þær, sem fyrirskipaðar eru í rússnesku reglugjörðinni, eru eigi í fullu samræmi við reglur þær, er dönskum lögum samkvæmt skal gætt, er ákveða skal stærðski þs-rúms þess, er ætlað er hásetunum, og þegar um gufuskip er að ræða, stærð gangvjararúms og kola, og skal því, er dönsk skip koma til rússneskra hafna og draga skal áðurgreind skipsrúm frá, farið eptir ákvæðum rússnesku reglugjörðarinnar frá $\frac{20. \text{desember } 1879}{1. \text{janúar } 1880}$, en tölur þær, er greindar eru í mælingaskírteinunum, skulu lagðar til grundvallar fyrir útreikningnum án þess að skipið sje mælt af nýju.

Þegar skipstjóri æskir þess, skal sömu reglu gætt, er rússnesk skip koma til danskra hafna, og skal þá fara eptir ákvæðum dönsku reglugjörðarinnar.

4. grein.

Samningur þessi öðlast gildi $1\frac{1}{13}$. júlí 1896.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þenna og sett innsigli sín á hann.

Samið í St. Pjetursborg í tveim frumritum $14\frac{1}{2}$. maí 1896.

P. Løvenørn.

(L. S.)

Lobanow.

(L. S.)

Þetta gjörist hjer með almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 26. október 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Artikel 3.

Nr. 18.

Da Reglerne i det russiske Reglement ikke ganske stemme med de danske Regler om Fremgangsmaaden ved Beregningen af de for Mandstabet bestemte Rum og af Mastin- og Kulrum i Dampskibe, skulle Afdragene herfor beregnes for danske Skibe i russisk Havn paa Grundlag af de i Maalings-Certifikaterne angivne Tal, efter det russiske Reglement af ^{20de December 1879} 1ste Januar 1880, uden at nogen Ommaaling foretages.

25de
Oktbr.

Den samme Regel skal anvendes paa russiske Skibe i danske Havne, naar Skipperne udtale Dnsket derom, og i saa Fald blive Bestemmelserne i den danske Instruktion at følge.

Artikel 4.

Denne Deklaration træder i Kraft den ¹/₁₃ Juli 1896.

Til Bekræftelse heraf have de undertegnede underskrevet nærværende Deklaration og have paatrykt den deres Segl.

Udfærdiget i to Eksemplarer i St. Petersborg den ¹⁴/₂ Maj 1896.

P. Løvenørn.
(L. S.)

Lobanow.
(L. S.)

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Ministeriet for Isøland, den 26de Oktober 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 19.
26. okt.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Ítalíu um viðurkenningu á skipamælingarskjölum
hvorstveggja.

Samkvæmt auglýsingu frá stjórnarráði utanríkismálanna 4. desember 1896 hafa þeir F. Reventlow greifi, sendiherra konungs í Róm, og Visconti Venosta markgreifi, utanríkismálaráðgjafi á Ítalíu, 12. nóvember s. á. gefið út á frönsku svofelldan

samning.

Stjórn hans hátignar Danmerkur konungs og stjórn hans hátignar Ítalíu konungs, er umhugað er um að greiða fyrir verzlun og siglingum milli Danmerkur og Ítalíu eptir því sem auðið er, hafa ráðið að gjöra svofellda skipun um viðurkenningu á skipamælingarskjölum hvorstveggja, og í þeim tilgangi veitt undirrituðum umboð til þess að lýsa yfir því, sem hjer fer á eptir.

I. grein.

Ítölsk skip, er hafa meðferðis sjerstakt skírteini útgefið af hlutaðeigandi ítölskum yfirvöldum, er gefur til kynna nettó-smálestatalið samkvæmt reglum þeim, er gilda í Danmörku eða á Englandi, og ennfremur ítölsk skip þau, er hafa á skipsskjölum sínum áritun hinna sömu yfirvalda, er tilgreinir smálestatalið eptir sömu reglum, skulu á dönskum höfnum greiða gjöld þau og skatta, er þeim ber að greiða, eptir nettó-smálestatali því, er tilgreint er í áðurgreindum sjerstöðum skírteinum eða áritunum.

II. grein.

Þegar ítölsk skip koma til danskra hafna og hvorki hafa meðferðis hin sjerstöku skírteini, er greind eru í 1. grein nje áritun þá, er þar getur um, skal rúmmál þeirra skipsrúma, er dönskum lögum samkvæmt teljast eigi til nettó-smálestatals skipsins, því aðeins dregið frá, að skipin sjeu mæld af nýju að því leyti sem þörf er á til þess að ákveða teningsmál tjeðra skipsrúma.

III. grein.

Dönsk skip, er hafa meðferðis sjerstakt skírteini útgefið af hlutaðeigandi dönskum yfirvöldum, er gefur til kynna nettó-smálestatalið samkvæmt reglum þeim, er gilda á Ítalíu, og ennfremur dönsk skip þau, er hafa á skipsskjölum sínum áritun hinna sömu yfir-

Bekendtgørelse

Nr. 19.
26de
Oktbr.

angaaende

en mellem Danmark og Italien afsluttet Deklaration om gensidig Anerkendelse af Skibsmaal.

Ifølge Bekendtgørelse fra Udenrigsministeriet af 4de December 1896 er der under 12te November f. A. mellem den kongelige Gesandt i Rom Grev F. Reventlow og den italienske Udenrigsminister Marquis Visconti Venosta i det franske Sprog blevet udvekslet følgende

Deklaration.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hans Majestæt Kongen af Italiens Regering have, i Ønsket om saa vidt muligt at lette Handelen og Skibsfarten mellem Danmark og Italien, besluttet at træffe følgende Ordning med Hensyn til den gensidige Anerkendelse af Handelskibenes Maalebreve i Danmark og Italien, og have i dette Øjemed be-
myndiget de undertegnede til at erklære følgende:

Artikel I.

Italienske Skibe, der ere forsynede med et af vedkommende italienske Myndigheder udstedt særligt Certifikat udvisende Netto-Tonnagen efter de i Danmark gældende Regler, eller efter de i England gældende Regler, saavel som italienske Skibe, hvis Papirer af de samme Myndigheder ere forsynede med en Paategning, angivende den saaledes bestemte Tonnage, skulle i danske Havne betale de skyldige Takster og Afgifter paa Grundlag af Netto-Tonnageangivelsen i de fornævnte særlige Certifikater eller Paategninger.

Artikel II.

I Mangel af de i Artikel I. omtalte særlige Certifikater eller den sammebesteds omhandlede Paategning, kunne italienske Skibe i danske Havne kun erholde Fradrag for Indholdet af de Rum, der efter de danske Regler ikke ere indbefattede i Netto-Tonnagen, naar de underkaste sig den fornødne Ommaaling til Bestemmelse af bemeldte Rums Kubikindhold.

Artikel III.

Danske Skibe, der ere forsynede med et af vedkommende danske Myndigheder udstedt særligt Certifikat udvisende Netto-Tonnagen efter de i Italien gældende Regler, saavel som danske Skibe, hvis Papirer af samme Myndigheder ere forsynede med en Paategning an-

Nr. 19. valda, er tilgreinir smálestatalið eptir sömu reglum, skulu á ítölskum höfnum greiða gjöld
26. okt. þau og skatta, er þeim ber að greiða, eptir nettó-smálestatali því, er tilgreint er í áður-
greindum sjerstökum skírteinum eða áritunum,

IV. grein.

Þegar dönsk skip koma til ítalskra hafna og hvorki hafa meðferðis hin sjerstöku skírteini, er greind er í 3. grein, nje áritun þá, er þar getur um, skulu þau greiða gjöld þau og skatta, er þeim ber að greiða, eptir nettó-smálestatalinu, er skráð er í hinu almenna skírteini, að viðbættu smálestatali þeirra skipsrúma, sem eigi verða dregin frá samkvæmt reglum þeim, er gilda á Ítalíu.

Skipsrúm þessi skulu mæld af nýju af þar til hæfum löggiltum manni; eigi skal mælt annað en það, sem brýn nauðsyn er til að mæla, og aldrei skipsrúm þau, sem stærðin er tilgreind á í hinu almenna mælingarskjali.

V. grein.

Dönsk gufuskip, er hafa meðferðis mælingarskjöl, útgefin eptir 1. apríl 1895, sæta þeim sömu kjörum framvegis, er þau hafa sætt hingað til. Skipstjóri getur með öðrum orðum krafist þess, að stærð gangvjelara, er heimilt er að draga frá, sje ákveðin samkvæmt ítölskum reglum.

VI. grein.

Mælingarkostnaðurinn fer eptir reglum þeim, er gilda í hvoru landinu um sig; skal einungis goldið fyrir mælingu á skipsrúmunum þeim, er í raun og veru hafa mæld verið.

VII. grein.

Skipun þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið auglýst.

Samíð í tvennu lagi í Róm, 12. nóvember 1896.

Sjerstaklegur sendiherra og umboðinn ráðherra hans hátignar Danmerkur konungs.

(undirr.) **F. Reventlow.**

(L. S.)

Utanríkismálaráðgjafi hans hátignar Ítalíu konungs.

(undirr.) **Visconti Venosta.**

(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 26. október 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

givende den saaledes bestemte Netto-Tonnage, skulle i italienske Havne betale de skyldige Nr. 19. Takster og Afgifter paa Grundlag af Netto-Tonnageangivelsen i det fornævnte særlige Certi- 26de
fikat eller den fornævnte Paategning. Oktbr.

Artikel IV.

I Mangel af det i Artikel III. omtalte særlige Certifikat eller den sammebesteds omhandlede Paategning, skulle danske Skibe i en italiensk Havn betale de skyldige Afgifter paa Grundlag af den i det almindelige Certifikat indskrevne Netto-Tonnage med Tillæg af Tonnagen for de Rum, der ikke ere fradragsberettigede efter de i Italien gældende Regler.

Den partielle Ommaaling af disse Rum skal foretages af en autoriseret sagkyndig, den skal begrænses til de strengt nødvendige Maalinger og maa ikke udstrækkes til Rum, hvis Dimensioner allerede fremgaa af det almindelige Maalebrev.

Artikel V.

Danske Dampskibe, forsynede med Maalebrev, udstedt efter den 1ste April 1895, vedblive at nyde den samme Behandling, som de hidtil ere blevne undergivne. Det vil sige, at Tørreren kan forlange, at de fradragsberettigede Mastinrum beregnes efter de italienske Regler.

Artikel VI.

Maalingsomkostningerne beregnes paa Grundlag af de i de respektive Lande gældende Reglementer, og alene for Maalingen af de virkelige maalte Rum.

Artikel VII.

Denne Ordning træder i Kraft umiddelbart efter Bekendtgørelsen.

Udfærdiget in duplo i Rom, den 12te November 1896.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister.

(undert.) *J. Reventlow.*

(L. S.)

Hans Majestæt Kongen af Italiens Udenrigsminister.

(undert.) *Bisconti Benosta.*

(L. S.)

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 26de Oktober 1898.

Rump.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 20.
12.
nóv.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 12. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Bernstorff, 12. nóvember 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse, til
Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, vilse Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Son, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 12te d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff, den 12te November 1898.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 21.
31.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 12. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á Amalúborg, 31. desember 1898.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 21.
31.
Decbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgørelse af 12te f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Gravcerelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Wilhelm Carl.

Givet paa Amalienborg, den 31. December 1898.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

